

Vecpiebalgas

novada ziņas

Šajā numurā:

- Novada pašvaldības aktualitātes
- Amatierteātrim "Sumaisītis" – 15
- Mūsu viesis – Elmārs Aukšmuksts

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums

2012. gada aprīlis Nr. 4(38)

Labdien!

Beidzot esam sagaidījuši pavasari! Diemžēl par to liecina ne tikai vizbulītes un sniegpulkstenīši piesaulē, reizē ar sniega nokušanu visā krāšņumā atklājas arī „ziemas nesmukumi”. Konfekšu papīri, pudeles, plastmasas maisiņi, *skārdenes* ... Varam jau mēs kratīt ar pirkstu, sak, tā darīt nav labi, bet moralizēšana te neko nelīdz, un katru gadu, iestājoties siltajam laikam, apkārtņē paveras pavisam bēdīga aina. Arī šis pavasaris nav izņēmums. Kas ir tie vaininieki? Neteiksiet taču, ka atbrauca citplanētieši un te visu (piedodiet par izteicienu) piecūkoja. Negribas arī ticēt, ka tukšā tara jauniešu iecienītās *tusiņu* vietās izauga kā sēnes pēc lietus. Paši vien šo „kultūrslāni” sarūpējām – pa papīrtītim vien, jo neba allaž tērēsim laiku un katru nieku līdz atkritumu urnai nešīsim. Vērojot tuvākā un tālākā apkārtņē notiekošo (nedzīvojam taču izolētā telpā, esmu pabijusi arī citos novada pagastos un redzētais visur ir līdzīgs), radās vēl kādas pārdomas šīs ligas sakarā.

Mēs visi vēlamies dzīvot skaistā vidē, tāpēc sagaidām, lai pašvaldība rūpētos par teritorijas sakoptību (citādi taču arī nemaz nedrīkst būt, vai ne). Visi labi protam pieprasīt to, kas mums pienākas. Komiskākais dažkārt ir tas, ka tieši atkritumu maisiņu tupinātāji ceļmalās ir pirmie, kuri skaļi brēc, ka pašvaldības teritorija nav sakopta, ka pie visa vainīgas nezinošas amatpersonas. Un kādu priekšzīmi vecāki rāda savām atvasēm? Mēs brīnāmies par bērniem, kuri bez jebkādiem sirdsapziņas pārmetumiem noiet papīru zemē, lai gan turpat līdzās stāv atkritumu konteineri. Ne reizi vien pati esmu aizrādījusi, lai gan, šķiet, tā ir tukša mutes dzesēšana, jo neviens jau neatzīstas, ka tieši viņš būtu tas vaininieks un kāda daļa par citiem un kopīgo labumu, lai tik pašam labi un ērti – *simtlatnieki* salasīs! Vai nav tā, ka bērni atspoguļo vecāku uzvedības modeli? Kamēr dominēs šāda attieksme, nav ko cerēt uz panākumiem tīrības un sakoptības izpratnē. Lasot šīs rindas, jūs noteikti prātojat: diezin vai pati rakstītāja akurāt tik godīga un pareiza ir, ka var mūs mācīt. Atzīšos godīgi, arī es, iespējams, kādu reizi esmu grēkojusi. Taču kopš saprātīga vecuma sasniegšanas – apzināti nē. Kāpēc? Pirmkārt, uzskatu, ka manis atstāto atkritumu savākšana nav citu cilvēku pienākums, tā ir tikai mana atbildība un, otrkārt, nedari to, ko nevēlies saņemt pretī – manī nekādu sajūsmu neizraisa citu atstāto papīru un izsmēķu lasīšana savā piemājas teritorijā.

Gribēju uzrakstīt kaut ko gaišu un pozitīvu, bet ... aizrunājos par pavisam ikdienišķu problēmu, tiesa, nepatīkamu un sāpīgu tiem, kuri visiem spēkiem cenšas ieviest kārtību uzticētajā saimniecībā. Paldies skolu kolektīviem, kuri šogad vieni no pirmajiem atklāja sakopšanas darbu sezonu! Saulainu un darbiem raženu mēnesi!

Dzidra Ješkina

APSVEICAM!

Raivi Bazjuku ar izcīnīto 1. vietu Latvijas kausa posmā spēka trīscīņā svara kategorijā līdz 86 kg (komanda „Vecpiebalga”)

Atvaru Vildi ar izcīnīto 3. vietu Latvijas čempionātā volejbolā („Lāses-R” komandā).

Mārtiņu Kramu ar izcīnīto 1. vietu Latvijas čempionāta 1. līgā volejbolā („LSPA” komandā).

Artūru Kramu ar izcīnīto 2. vietu Latvijas jaunatnes čempionātā volejbolā „D” grupā (Cēsu PSS komandā).

Pirmajā jauno solistu konkursā “Mazās Kalniņa dienas” uzvarēja **Patrīcija Pļešakova** un **Anete Cīrule**. Apsveicam!

Patrīcija (no kreisās) un Anete.

ĪSUMĀ

- Mūsu novada deju kolektīvi ar atzīstamiem rezultātiem piedalījās Cēsu deju apriņķa kolektīvu skatē. Jauniešu deju kolektīvu B2 grupā II pakāpe „Slātaviņai” (Vecpiebalga, vad. A.Grinberga), C grupā I pakāpe „Balgai” (Vecpiebalga, vad. K.Zārdiņš). Senioru deju kolektīvu grupā I pakāpe „Mudurainim” (Vecpiebalga, vad. A.Grinberga), III pakāpe „Juverim” (Dzērbene, vad. U.Blīgzna). Labu sniegumu, iegūstot I pakāpi, pirmsskolas deju kolektīvu skatē Priekuļos uzrādīja Vecpiebalgas pirmskolas deju kolektīvs (vad. M.Lācgalve).

- 5.aprīlī notika Vecpiebalgas novada uzņēmēju un domes vadības tikšanās. Pašvaldības speciālisti uzņēmējus iepazīstināja ar iespējām piesaistīt finanšu līdzekļus no ES struktūrfondiem u.c. fondiem, konsultācijas juridiskos jautājumos sniedza zvērināta notāre G.Zvirgzdiņa.

- Novada domes priekšsēdētāja Ella Frīdvalde-Andersone piedalījās biedrības „Vidzemes inovāciju un uzņēmējdarbības centrs” pilnsapulcē, lai pārrunātu zinātnes centra Z(in)oo aktualitātes. Centra robotikas līgā ar panākumiem darbojas arī Vecpiebalgas jaunieši.

- Aprīlī novada pagastos notika

Inešu „Muižas koris”.

iedzīvotāju tikšanās ar domes vadību un pašvaldības speciālistiem. Iedzīvotājiem aktuālākais jautājums – daudzdzīvokļu māju apsaimniekošana.

- 18. aprīlī Vecpiebalgas novadā notika pirmā Jaunatnes lietu konsultatīvās komisijas sēde, par tās priekšsēdētāju tika ievēlēta Lelde Burdaja.
- 25. aprīlī domes priekšsēdētāja

MUZEJU NAKTS – Četras jūras Piebalgā

19. maijs 19.00 – 01.00

19.00 - laukumā pie Vecpiebalgas kultūras nama

Četru jūru kruīza svinīga iezvanīšana, norādījumi navigācijā un laba ceļa vēja vēlējumi. Informācija, dalībnieku kartes.

19:00-01:00

A. Austriņa muzejā „Kaikaši” – „Debesu jūra”

Radošās darbnīcas Inešu pamatskolas vizuāli plastiskās mākslas programmas pedagogu vadībā.

Brāļu Kaudzišu muzejā „Kalna Kaibēni” – „Tintes jūra”

Izmetam enkuru Kaibēnskolas līci pie rakstīklēm ar rakstīšanu!

E. Dārziņa un J. Sudrabkalna muzejā „Jāņaskola” – „Dziesmu jūra”

E. Dārziņa dziesmu klausīšanās Lielajā klasē – miera un romantikas osta.

Sadziedāšanās no dziesmas uz dziesmu „Man bij’ dziesmu trīs jūriņas...”

K. Skalbes muzejā „Saulrieti” – „Pasaku jūra”

Uz Miera un Pieticības Malu ar piestāšanu Kārļa Skalbes pasaku un dzejas ostās!

K. Skalbes „Incēni” – „Pirātu zole”

Tikai ar iepriekšēju pieteikšanos. T.29493629 (Aivars). Vietu skaits ierobežots.

Laukumā pie Vecpiebalgas kultūras nama

Četru jūru kruīza noslēgums.

Kapteiņa dārgumu lādes atvēršana.

Balle uz klāja – muzikanti no Preiļiem. Ieeja uz balli Ls 2,-

Muzeju nakts viesiem ATVĒRTI:

Latvijas etnogrāfiskā brīvdabas muzeja filiāle „Vēveri”;

Dzērbenes vidusskolas ekspozīcija;

Vecpiebalgas vidusskolas ekspozīcija;

Taurenes novadpētniecības ekspozīcija;

Vecpiebalgas ev. lut. baznīca;

Piebalgas porcelāna galerija un apgleznošanas darbnīca.

Aktuāla informācija pieejama PMA „Orisāre” mājaslapā:

<http://www.piebalgasmuzeji.lv/>

koncertā „Raibs kā Lieldienu ola” skanēja dziesmas koru izpildījumā. Pasākumā piedalījās: Līgatnes jauktais koris, Līgatnes pūtēju orķestris, Lēdmanes sieviešu koris, Baložu jauktais koris, Inešu „Muižas koris”, Taurenes-Dzērbenes jauktais koris „Pie Gaujas”.

- 14. aprīlī Taurenes kultūras namā

VECPIEBALGAS NOVADA DOMĒ

Domes sēde 2012. gada 18. aprīlī

Deputāti vienbalsīgi nolēma:

1. Apstiprināt Vecpiebalgas novada pašvaldības 2011.gada pārskatu.
2. Apstiprināt Vecpiebalgas novada pašvaldības 2012. gada pamatbudžeta izmaiņas un Vecpiebalgas novada pašvaldības 2012. gada pamatbudžeta un speciālā budžeta I ceturkšņa izpildi.
3. Iegādāties vieglo automašīnu Vecpiebalgas novada Sociālā dienesta vajadzībām, kur kopējās izmaksas ir līdz 10 000,00LVL.
4. Veikt Dzērbenes, Inešu, Kaives, Taurenas, Vecpiebalgas ciemu ūdens un siltumapgādes sistēmu avārijas situācijas novēršanas pasākumus laika periodā no 2012. gada jūnija līdz septembrim, kur kopējās projekta izmaksas ir līdz 160 000 LVL. Projekta realizācijas priekšfinansēšanai ņemt kredītu līdz 160 000 LVL vai ekvivalentu summu eiro Valsts kasē uz 20 gadiem.
5. Piešķirt finansiālu pabalstu BMX sporta klubam „Vecpiebalga” (Ls 500,00) sakarā ar gatavošanos dalībai Eiropas un Pasaules čempionātā.
6. Piešķirt finansiālu pabalstu (Ls 450,00) Kasparam Stupelim dalībai pasaules čempionāta posmos motosportā blakusvāgiem.
7. Apstiprināt saistošos noteikumus Nr.4/2012 „Prioritārā kārtībā bezdarbnieku iesaistīšanai algoto pagaidu sabiedrisko darbu veikšanā Vecpiebalgas novadā”.
8. Apstiprināt Vecpiebalgas novada Domes 2012.gada 18.janvāra

saistošos noteikumus Nr.1/2012 „Par nekustamā nodokļa aprēķināšanu Vecpiebalgas novadā 2012. gadā” jaunā redakcijā.

9. Apmaksāt ceļa izdevumus (Ls 683,10) Vecpiebalgas novada skolu futbola komandām dalībai sadraudzības futbola turnīrā Norvēģijā.

10. Atbalstīt „Latvijas Mobilais Telefons” SIA publiskā mobilo elektroniskā sakaru tīkla H-72 m radiotorņa celtniecības ieceri nekustamā īpašuma „Upeslīči” (Dzērbenes pagasts).

11. Pieņemt īpašumu „Jaunmietiņi” (Vecpiebalgas pagasts) un „Lejas Griškas” (Vecpiebalgas pagasts) sadalīšanai.

12. Apstiprināt zemes nomas līgumus, kas noslēgti par nekustamo īpašumu „Augstkalnieši”, „Lejas Kabulēni”, „Dzērvītes”, „Dzelmes”, „Vecjukāni” zemes iznomāšanu.

13. Piešķirt rūpnieciskās zvejas tiesības un zvejas limitus Alauksa, Nedža, Tauna, Stupēna, Kapsētas, Taurenas, Zobola, Gulbenes ezerā (plašāk www.vecpiebalga.lv, sadaļā „Domes sēdes/lēmumi”).

14. Apstiprināt izmaiņas Piebalgas muzeju apvienības „Orisāre” cenrādī. Jaunlaulāto rituāls „Saulrietos”:

14.1. Jaunais pāris un vedēji (4 personas) – Ls 10,00;

14.2. Jaunais pāris un vedēji (4 personas) – Ls 10,00 + katrs viesis Ls 0,70;

14.3. A.Austriņa memoriālajā

muzejā „Kaikaši” visiem apmeklētājiem ieeja brīva, ekskursijas muzejā gida vadībā visiem apmeklētājiem bez maksas.

15. Apmaksāt Dzērbenes Sarkanā Krusta nodaļai šokolādes iegādes izdevumus (Ls 70,00) Donoru dienai Dzērbenē.

16. Iznomāt neapbūvētas zemes vienības „Leišnēni” (Kaives pagasts) un „Kīzēni 2” (Kaives pagasts).

17. Uzsākt zemes ierīcības projekta izstrādi nekustamiem īpašumiem „Jaunantēni” (Kaives pagasts), „Larko-V” (Vecpiebalgas pagasts), „Vectūli 1” (Inešu pagasts).

18. Norakstīt un demontēt Dzērbenes pagastmājas saimniecības ēku.

19. Apmaksāt 70 % no ceļa izdevumiem kā priekšapmaksu novada jauniešiem projektā „Young @Heart”, kas notiek no 15.-25. maijam Maltā.

20. Pieņemt AS „SEB banka” ziedojumu Ls 700,00 apmērā.

21. 3 deputātiem (A.Kamerāde, D.Skrastiņa, I.Sakss) „atturoties”, 9 deputātiem (A.Avens, V.Cīrulis, L.Ozoliņa, I.Radziņa, S.Sniedze, M.Supe, J.Vīlps, A.Zālīte, E.Frīdvalde-Andersone) balsojot „pret”, novada dome nolēma neapstiprināt Dzērbenes vidusskolas attīstības plānu 2012.-2016. gadam.

Nākamā Vecpiebalgas novada Domes sēde notiks 2012. gada 16. maijā plkst.16.00 Vecpiebalgas pagastā.

Saistošie noteikumi Nr.1/2012 „Par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu Vecpiebalgas novadā 2012. gadā”

1. Saistošie noteikumi nosaka kārtību, kādā 2012.gadā aprēķināms nekustamā īpašuma nodoklis par Vecpiebalgas novada administratīvajā teritorijā esošo nekustamo īpašumu – zemi un ēkām.

2. Dzīvojamo māju palīgēkas, kuru platība pārsniedz 25 m², neaplikot ar nekustamā īpašuma nodokli.

3. Piemērot nekustamā īpašuma nodokļa apmēra pieauguma ierobežojumu zemei 25 % apmērā – nekustamā īpašuma nodokļa apmērs, ja nemainās nekustamā īpašuma lietošanas mērķis, par katru zemes vienību 2012.gadā nedrīkst pārsniegt 2011. gadam aprēķināto nodokļa ap-

mēru (neņemot vērā atvieglojumus) vairāk kā par 25 procentiem.

4. Nodokļa apmēra pieauguma ierobežojumu nepiemēro, ja aprēķinātais nodoklis ir mazāks par 5 latiem.

5. Nodokļa apmēra pieauguma ierobežojums neattiecas uz nodokļa aprēķinu par neapstrādātu lauksaimniecības zemi.

6. Vīdi degradējošas, sagruvušas vai cilvēku drošību apdraudošas būves aplikt ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 % apmērā no būvei piekrtīgās zemes kadastrālās vērtības.

7. Saistošie noteikumi stājas spēkā nākamajā dienā pēc to parakstīšanas.

Saistošie noteikumi Nr.4/2012 „Prioritārā kārtībā bezdarbnieku iesaistīšanai algoto pagaidu sabiedrisko darbu veikšanā Vecpiebalgas novadā”

1. Šie noteikumi nosaka prioritāro kārtību bezdarbnieku iesaistīšanai algoto pagaidu sabiedrisko darbu veikšanā Vecpiebalgas novadā.

2. Bezdarbnieki, kas reģistrēti bezdarbnieka statusā vismaz sešus mēnešus (turpmāk – Bezdarbnieki), algotajos pagaidu sabiedriskajos darbos tiek iesaistīti sekojošā prioritārā kārtībā:

2.1. bezdarbnieki, kas atzīti par trūcīgām māsaimniecībām ar nepilngadīgiem bērniem.

2.2. bezdarbnieki no māsaimniecībām, kurās ir divi Nodarbinātības valsts aģentūrā reģistrēti bezdarbnieka statusu ieguvušie.

2.3. pārējie bezdarbnieki rindas kārtībā atbilstoši Nodarbinātības valsts aģentūras iesniegtajiem bezdarbnieku sarakstiem.

3. Ja bezdarbnieks bez attaisnojuma atsakās no iesaistīšanās algotajos pagaidu sabiedriskajos darbos, viņš tiek ierindots iesaistāmo rindas beigās un viņam tiek samazināts garantētā minimālā ienākuma līmeņa pabalsts atbilstoši viņa daļai māsaimniecības aprēķinā.

4. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā ar to publicēšanu novada informatīvajā izdevumā „Vecpiebalgas Novada Ziņas”.

Vecpiebalgas novada pašvaldības kapacitātes stiprināšana Eiropas Savienības un ārvalstu finanšu līdzekļu piesaistē

2012. gada 22. martā Vecpiebalgas novada pašvaldība ir noslēgusi vienošanos ar Sabiedrības integrācijas fondu par Eiropas sociālā fonda projekta „Vecpiebalgas novada pašvaldības kapacitātes stiprināšana Eiropas Savienības un ārvalstu finanšu līdzekļu piesaistē” (Nr. 1DP/1.5.2.2.3/11/APIA/SIF/065/83) īstenošanu. Projekts tiks realizēts darbības programmas „Cilvēkresursi un nodarbinātība” apakšaktivitātes 1.5.2.2.3. apakšaktivitātes „Atbalsts pašvaldībām kapacitātes stiprināšanā Eiropas Savienības politiku instrumentu un pārējās ārvalstu finanšu palīdzības līdzfinansēto projektu un pasākumu īstenošanai” ietvaros.

Projekta mērķis ir paaugstināt Vecpiebalgas novada pašvaldības darbinieku kapacitāti Eiropas Savienības politikas instrumentu un pārējās ārvalstu finanšu palīdzības līdzfinansēto projektu un pasākumu īstenošanā.

Projekta ietvaros Vecpiebalgas novada pašvaldības darbinieki apmeklēs apmācības projektu vadībā, risku vadībā, MS Project lietošanā, iepirkumu dokumentācijas sagatavošanā, projektu grāmatvedības kārtēšanā. Lai veicinātu starpno-

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

vadu sadarbību, apmācībās tiks iesaistīti Amatas novada pašvaldības darbinieki, kā arī rīkots pieredzes apmaiņas brauciens uz Amatas novada pašvaldību. Vecpiebalgas novada pašvaldības darbinieki paplašinās savas zināšanas par projektu pieteikumu izstrādi un veiksmīgu to īstenošanu, līdz ar to palielināsies iespējas piesaistīt nozīmīgus valsts, Eiropas Savienības un ārvalstu finanšu līdzekļus novadam, tā uzlabojot uzņēmējdarbības vidi un tautsaimniecības attīstību kopumā, izveidojot jaunas darbavietas un iesaistot nodarbinātību un sociālo apmācībās tiks iesaistīti 20 cilvēki.

Projekta īstenošana tiks uzsākta 2012. gada 2. aprīlī, un tas tiks īstenots līdz 2013. gada 2. februārim.

Projekta kopējās izmaksas ir 3670,72LVL, ko 100% apmērā finansē Eiropas Savienība ar Eiropas Sociālā fonda starpniecību. Apakšaktivitāti administrē Valsts kanceleja sadarbībā ar Sabiedrības integrācijas fondu.

Lelde Burdaja

Grozījumi Vecpiebalgas novada pašvaldības noteikumu

„Maksas pakalpojumi, ko sniedz Vecpiebalgas novada pašvaldība, tās struktūrvienības un iestādes” 5.punktā „Maksa par pakalpojumi, ko sniedz Vecpiebalgas novada izglītības iestādes”

Nr.p.k.	Pakalpojums	Mērvienība	Cena bez PVN (Ls)
1.	Kopēšana A4 melnbalta	Lapas 1 puse	0,05
2.	Kopēšana A3 melnbalta	Lapas 1 puse	0,10
3.	Kopēšanas A4 melna uz krāsaina papīra	Lapas 1 puse	0,07
4.	Kpēšana A4 melna uz marmora papīra	Lapas 1 puse	0,12
5.	Printēšana A4 melnbalta	Lapas 1 puse	0,09
6.	Printēšana A4 krāsaina	Lapas 1 puse	0,25
7.	Printēšana A4 attēls	Lapas 1 puse	0,35
8.	Printēšana A4 uz Marmora papīra	Lapas 1 puse	0,20
9.	Iesiešana ar spirāli: spirāle iesiešanai virspapīrs iesiešanas darbs	1 gab. 1 gab. 1 lpp.	0,18 0,18 0,01
10.	Kopmītnes telpu īre	1 pers.	1,50 – 2,00
11.	Laminēšana A-4	1 lpp.	0,60
12.	Laminēšana A-3	1 lpp.	1,20
13.	Mūzikas instrumentu noma mūzikas skolas audzēkņiem	1 gab.mēnesī	1,00
14.	Nomas maksa skolas ēdnīcas telpai Inešu pagasta „Pili” personām, kuru deklarētā dzīvesvieta ir Vecpiebalgas novada administratīvajā teritorijā	12 h	10,00
15.	Nomas maksa skolas ēdnīcas telpai Inešu pagasta „Pili” personām, kuru deklarētā dzīvesvieta nav Vecpiebalgas novada administratīvajā teritorijā	12 h	20,00

5.2. Samaksas iekasēšana:

5.2.1. samaksu iekasē kasē vai ar pārskaitījumu.

5.2.2. par samaksas iekasēšanu atbild iestādes vadītājs.

Stingrākas prasības atbalsta maksājumiem

Ir nelielas izmaiņas pasākumā „Maksājumi lauksaimniekiem par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem teritorijās, kas nav kalnu teritorijas” (MLA), ka skar biškopjus. Pasākuma nosacījumi pašreiz paredz, ka atbalstu pasākumā par pastāvīgo pļavu un ganību vai aramzemē sēto ilggadīgo zālāju vai nektāraugiem var saņemt, ja platībā tiek nodrošināts minimālais lauksaimniecības dzīvnieku blīvums – vismaz 0,2 nosacītās liellopu vienības uz vienu atbalsttiesīgo hektāru, bet biškopjiem – viena bišu saime uz trīs hektāriem. Līdz ar to biškopji bija īpašā statusā, jo viņiem bija jānodrošina tikai 0,004 nosacītās liellopu vienības uz hektāru. Līdz ar to 2011. gadā – salīdzinājumā ar 2010. gadu - biškopju skaits MLA teritorijās uz patstāvīgajām pļavām un ganībām strauji pieauga: divkārtējās. Papildus tam Lauku atbalsta dienesta veiktās pārbaudes liecina, ka ne vienmēr tie, kas pie sakās uz šo atbalstu, arī faktiski ir biškopji, kas ražo produkciju, bet atbalsta pretendenti ar dažādiem paņēmieniem mēģina apiet atbal-

sta saņemšanas nosacījumus. Līdz ar to tika pieņemts lēmums arī biškopjiem piemērot tādu pašu nosacīto liellopu vienību koeficientu, kā citiem lauksaimniekiem, tas ir – 0,2 vienības jeb 1,5 bišu saimes uz vienu hektāru.

Papildu prasības uz hektāru, par kuru lauksaimniekiem piešķir dīzeļdegvielu saimnieciskajā gadā

Ņemot vērā Lauku atbalsta dienesta (LAD) apkopoto informāciju, 2011./2012. saimnieciskajam gadam no akcīzes nodokļa atbrīvotas dīzeļdegvielas saņemšanai apstiprināto hektāru skaits ir 970 180 ha, kas attiecīgi veido 87 l/ha, tas savukārt nav pietiekams apjoms, lai varētu saražot konkurētspējīgu lauksaimniecības produkciju, un salīdzinājumā ar 2010./2011. saimniecisko gadu ir par 15% mazāks. Minētais no akcīzes nodokļa atbrīvotas dīzeļdegvielas daudzums uz vienu hektāru nav pietiekams, jo lauksaimniecības produkcijas ražotājiem veido papildu izmaksas, kas sadārdzina ražošanu. Izmaiņas noteikumos

paredz samazināt dīzeļdegvielas saņemšanai apstiprināto platību daudzumu 2012./2013. saimnieciskajā gadā, nepārsniedzot kopējo dīzeļdegvielas daudzumu 85 495 240 litrus.

Lai dīzeļdegvielu saņemtu aktīvais lauksaimnieks un mazinātu neražojošu platību pieteikšanu, noteikumos precizēts, ka atbrīvojumu dīzeļdegvielai no akcīzes nodokļa par pastāvīgo pļavu un ganību vai aramzemē sēto ilggadīgo zālāju apstrādāšanu saņem lauksaimniecības produkcijas ražotājs, kas valsts aģentūrā „Lauksaimniecības datu centrs” (LDC) ir reģistrējies ganāmpulku, lauksaimniecības dzīvniekus un novietnes vai reģistrējies kā dzīvnieku barības primārais ražotājs.

Izmaiņas noteikumos nosaka, ka lauksaimniecības produkcijas ražotājs saņem dīzeļdegvielu, ja par kārtējā gada atbalstam deklarēto un apstiprināto hektāru skaitu, tai skaitā pastāvīgām pļavām un ganībām vai aramzemē sētiem ilggadīgiem zālājiem vai pieteikto zemes hektāru skaitu zem zivju dīķiem,

ieņēmumi no lauksaimnieciskās ražošanas vai akvakultūras produkcijas ražošanas ir vismaz 200 latu no hektāra, atbilstoši Valsts ieņēmumu dienestā iesniegtajai gada ienākumu deklarācijai vai uzņēmuma gada pārskatam par pēdējo noslēgto gadu. Lauksaimniecības produkcijas ražotājam, kas LDC ir reģistrējies ganāmpulku, lauksaimniecības dzīvniekus un novietnes, papildus minētajiem ieņēmumiem ir jānodrošina minimālais lauksaimniecības dzīvnieku blīvums vismaz 0,2 nosacītās liellopu vienības uz vienu hektāru. Prasību par liellopu vienībām nepiemēro dzīvnieku barības primārajam ražotājam.

Noteikumi papildināti ar nosacījumu, ka prasību par minimālajiem ieņēmumiem nepiemēro par papildu deklarētām platībām salīdzinājumā ar iepriekšējo pieteikšanas periodu un tad, ja lauksaimniecības produkcijas ražotājs ir uzsācis saimniecisko darbību no iepriekšējā gada 1. aprīļa līdz kārtējā gada 31. martam. Tāpat arī noteikti Eiropas Savienības atbalsta

maksājumi, kurus iekļauj minimālajos ieņēmumos, izņemot atbalsta maksājumus par lauksaimniecības dzīvnieku ģenētisko resursu saglabāšanu un bioloģiskās daudzveidības uzturēšanu zālāju, jo tie ir kompensējošie maksājumi par neiegūto produkciju.

Vienkāršo atbalsta saņemšanas nosacījumus pasākumā „Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana”

Lai uzlabotu pasākuma efektivitāti, izmaiņas noteikumos paredz iespēju saņemt atbalstu arī par meža īpašnieka pašrocīgi veikto jaunaudžu kopšanu vai mazvērtīgu mežaudžu nomaīņu. Līdz šim bija noteikts, ka atbalstu var saņemt tikai par pakalpojumiem, ko sniegušas trešās personas. Atbalsta apmērs noteikts, pamatojoties uz standarta izmaksām par atbalsta saņēmēja paša veikto darbu. Izmaiņas noteikumos nosaka arī atšķirīgu atbalsta intensitāti teritorijās mazāk labvēlīgos apvidos – 60 procenti.

Benita Zvejniece

Par neīstajiem cilvēkiem neīstajās vietās

Uz jautājumu „Kā sakārtot valsti, kā panākt tās augšupeju?” visos laikos atbilde ir bijusi līdzīga: „Vajag ielikt pareizos cilvēkus pareizajās vietās.” Runa šeit, kā visi saprot, pirmkārt, ir par amatpersonām, kuras tādā vai citādā veidā būtiski ietekmē lēmumu pieņemšanu un realizāciju – tātad par ierēdņiem. Mēģināsim palūkoties, kā tad ar šiem „īstajiem cilvēkiem” veicas pie mums, šeit LR. Pirmais jautājums, droši vien, skanētu – cik tad mums viņu pavisam ir un, cik tad vajadzētu. Oficiāli parasti izskan virs 30 000, tātad ierēdņu mums ir apmēram tik pat daudz kā skolotāju, taču cilvēki, kuriem ikdienā nākas sastapties ar minētās armijas pārstāvjiem, apgalvo – mulķības, viņu ir daudz vairāk – šie 30 000 ir tikai tie, kuri tieši piedalās valsts pārvaldes darbā, pārējie ir paslēpušies dažādās aģentūrās, uzņēmumu padomēs, inspekcijās utt. un bieži nemaz neiekļaujas to prasību rāmjos, kuras tiek izvirzītas oficiāli atzītiem ierēdņiem un to kandidātiem. Tā „Dzintara” direktors Gerčikovs savā intervijā min skaitli 180 000, tas nozīmētu, ka katrs desmitais LR iedzīvotājs nerada nekādas materiālas vai garīgas vērtības, bet tikai kontrolē, sadala un patērē to, ko radījusi sabiedrība. Salīdzinājumam – pirmās republikas laikā iztikām ar 5 – 6 tūkstošiem (jāatzīst gan, ka valsts pārvaldes funkcijas ir kļuvušas plašākas un sarežģītākas), taču tāds pieaugums ir loģiski nesaprotams un neakceptējams. Daudzi politologi tāpēc arī norāda uz šo hipertrofēto ierēdniecību kā vienu no finansiālo problēmu cēloņiem. Interesanti, ka bēdīgi slavenajā mūsdienu Grieķijā šī proporcija ir tāda pati – uz 10 miljoniem iedzīvotāju vesels miljons ierēdņu. Protams, ka mūsu parādu, kurš tagad esot ap 4,5 miljardiem (iztērētais)

nevar salīdzināt ar Grieķiju, kuras parādsaistības sasniedz vairākus simtus miljardu un kuras nokārtot valstij nav nekādu cerību, taču tendence ir skaidra – milzīgs ierēdņu skaits nepavisam nenodrošina līdzekļu racionālu izlietojumu un valsts pareizi orientētu attīstību.

Dabīgi, ka visam šim ierēdņu pulkam ir nepieciešams kaut kur strādāt, vai vismaz skaitīties, ka viņš kaut kur strādā. Domāju, ka te varētu izsludināt konkursu par sarežģītāko un neko neizsakošāko iestādes vai attiecīgi ieņemamā amata nosaukumu. Par to katrs pats var pārliecināties, piemēram, skatoties TV ziņas – lielākajai daļai skatītāju nevar būt ne mazākās nojausmas, ar ko tad kadrā redzamais ierēdnis nodarbojas. Minēšu tikai, ka LR (pēc deputāta Ādamsona vārdiem) ir 13 iestādes, kas nodarbojas ar valsts drošības jautājumiem, 4 inspekcijas, aģentūras, centri un institūti, kuri atbild par latviešu valodas lomas saglabāšanu utt.

Nākamā problēma – kadru atlase. Domāju, ka katrs būs dzirdējis vai uz savas ādas izjutis to, ka, meklējot darbu, nekādas nozīmes nav nedz iegūtajai izglītībai, ne CV, bet tikai un vienīgi sakariem un partijas piederībai. Visi vēl, droši vien, atceras bēdīgi komisko atgadījumu, kad tolaik ministru prezidents Kalvītis atteicās apstiprināt amatā augstu valsts ierēdni, kura atbilda visiem kritērijiem, tikai tāpēc, ka viņš viņu personīgi labi nepazīstot, uz ko tūlīt saņēma asprātīgāko žurnālistu priekšlikumu, ka tad viņam jāceļ šai amatā sava sieva, jo to viņš, bez šaubām, pazīstot vislabāk. Jāsaka, ka nekas šajā jomā nav mainījies arī šobrīd – tā Rīgas brīvostas pārvaldnieks Loginovs uz žurnālistu pārmetumiem, ka viņš pieņēmis darbā savu radu bērnu, pie tam bez attiecīgas izglītī-

bas, mierīgi paskaidro, ka Latvijā jau visi ir, zināmā mērā, radi, ka aizsūtīs puiku uz ārzemēm pamācīties (protams, par valsts naudu) un būs jau labi, kas tur ko satraukties. Jāpiezīmē, ka valsts kontroliere Sudraba jau vairākas reizes ir nesekmīgi mēģinājusi panākt, lai nolikumos par pretendēšanu uz ierēdņa amatu iekļautu prasību pēc augstākās izglītības attiecīgajā jomā nevis vispār, un tā nu lielā skaitā saražotie sabiedrisko attiecību speciālisti turpina strādāt jomās, kuras prasa finansista, ekonomista vai kādu citu specifisku izglītību. Kāds var būt rezultāts, domāju, visiem skaidrs. Vēl lielāka nozīme darba meklējumos, sevišķi pretendējot uz augstiem amatiem, ir partijas piederībai. Pie varas esošie jau sen izmanto šo iespēju, lai caur šiem „aplaimotajiem” daļu viņu ne mazās algas atgrieztu partiju kasēs kā ziedojumus. Spilgts piemērs te ir Ekonomikas ministrijas valsts sekretārs, kurš ne tikai pats noziedojis maksimāli iespējamo summu – 10 000 savai partijai, bet pratis pārliecināt arī savu mammīti, cik labi būtu, ja viņa ar tādu pašu summu atbalstītu politisko spēku, kas tik daudz darījis laba viņas dēlam.

Problēma numur trīs – augstākās ierēdniecības intelektuālais un inteligences līmenis. Te nu konkrētus uzvārdus saukt būtu bīstami – lielākā daļa šo cilvēku uzskata, ka ieņemamais amats jau pats par sevi viņam ir indulgence šaubu gadījumā. Atliek vienīgi aicināt lasītājus pašiem pārcilāt atmiņā gadījumus, kad, lasot kādas intervijas vai skatoties TV sižetus, pārņēmusi sajūtu, ka šis cilvēks nu nekādi neatbilst tam, kādam pēc jūsu domām vajadzētu izskatīties un kā vajadzētu sevi prezentēt augstai valsts amatpersonai. Ja pēc izskata vēl nevajadzētu spriest

par tās vai citas personas atbilstību (kaut gan bārdas rugāji diez vai ir tas labākais imidžs), jo sejas jau neizvēlamies, tad bieži ir tā, ka ir liela vēlme, lai šie cilvēki, tāpat kā skaistumkaralienes, nesāktu runāt. Neticiet pasaciņām, ka ir cilvēki, kuri vienkārši neprot runāt, bet viņi ir, tā saucamie, darītāji. Praktiskā darbā tas tā varētu būt, bet ne valsts pārvaldē, kur jāprot formulēt un pierādīt, cilvēks, kurš neprot loģiski, sakarīgi runāt, neprot arī domāt. Un vēl par runāšanu. Visi, protams, ir dzirdējuši ierēdņu uzstāšanās, pēc kurām neviļus rodas jautājums – par ko viņš tur šoreiz? Izrādās, tā ir īpaša māka, kurā ierēdņi tiek trenēti (ar to bieži nodarbojas esošie vai bijušie žurnālisti) izvairīties no atbildēm uz nepatīkamiem jautājumiem, runāt garos, nepārtrauktos teikumos, lai sarunu biedram nebūtu iespēju iespraukties ar papildus jautājumiem utt. Vesela māksla, kā nevis atbildēt ar „jā” vai „nē”, bet novilkt laiku sevišķi TV, un nogurdināt gan jautātāju, gan publiku.

Par kukuļiem, naudas nelietderīgu izšķērdēšanu, tā saucamajiem „otkāliem”, laikam gan, rakstīt nav vērts, tas ir tik bieži pieminēts, ka sāk jau apnikt un tikpat nekas nemainās.

Vēl tikai dažas atziņas par pēdējā laikā publicēto attiecībā uz ierēdniecību, par iecerēm, kuras, zināmā mērā, lika atkal atgriezties pie šīs tēmas. Tātad – ierēdņu rotācija – būtībā pārcelšana citā darbā, parasti citā ministrijā, bieži saglabājot to pašu posteni. Piemēram, ir iecere Vides un reģionālās ministrijas valsts sekretāru pārcelt darbā uz Kultūras ministriju tajā pašā amatā. Pamatojums – lai cilvēks paskatās uz lietām ar „svaigu aci”. Izglītībai un pieredzei, kā vienmēr, protams, nav nekādas nozīmes, arī tam, cik laika vajadzēs,

kamēr jaunais darbinieks iepazīs savus amata pienākumus. Kā saka – komentāri lieki. Līdz ar nodokļu ieņēmumu zināmu palielināšanos radusies arī cita iecere – ierēdņiem vajadzētu atkal paaugstināt algas (citi gan lai uz to necerot), jo citādi viņi pāriešot strādāt uz privāto sektoru un valsts paliks bez savas „galvas”. Smieklīgi, ja nebūtu tik bēdīgi. Gribētos gan redzēt, kas tie būs par uzņēmējiem, kuri tērēs savus līdzekļus, lai uzturētu visus šos vecākos un jaunākos referentus, sabiedrisko attiecību speciālistus utt. Runa varbūt varētu būt par bilancspējīgiem finansistiem, vai augsti stāvošiem ierēdņiem, kuri varētu izmantot savus patreizējos sakarus un savas specifiskās zināšanas savu jauno saimnieku labā.

Nobeigumā tomēr uz nedaudz pozitīvākas nots, proti, saskarsmē ar zemāka līmeņa ierēdņiem, piemēram, kārtojot pensijas lietas, bija iespēja pārliecināties, ka ir pietiekami daudz cilvēku, kuri apzinīgi un ieinteresēti pilda savus pienākumus, piemēram, es apbrīnoju VND darbiniekus, kuri katru dienu ir spiesti pieņemt un uzklaut bez darba un bez iztikas līdzekļiem palikušu cilvēku bēdu stāstus, arī vietējās pašvaldībās cilvēki parasti nesaņem tādu atbildi, kādu bieži vien dzirdam no to cilvēku puses, kuri atrodas pašā piramīdas virsotnē, proti,- „Pie šī jautājuma tiks strādāts. Mēs izveidosim vienu, nē, labāk divas darba grupas, un tad pēc izpētes, analīzes, saskaņošanas, pēc gada vai diviem, varbūt trim mēs dosim izsmelošu atbildi uz jūsu interesējošo jautājumu”.

Ierēdņi ir bijuši un būs, jautājums, kā tikt galā ar augstāk minētajām problēmām.

Juris Sīmanis

Grāmatā atdzīvojas Vecpiebalgas vēsture

Apgāds „Zvaigzne ABC” nesen klajā laida Ingūnas Baueres romānu „Ede, Pumpura sieva”, kurā savdabīgi un pārsteidzoši cilvēciski atklājas leģendāru personību tēli. Ko mēs zinām par apstākļiem, kādos tapa

„Lāčplēsis”, kuru jau vairākus paaudžu apgūst skolās? Ko ģeniāla darba tapšana prasa no tuviniekiem? Kāda bija Edes – ikdienišķas, praktiskas sievietes – dzīve līdzās izcilajam dzejniekam? Vai bez Edes, uz kuras

pleciem gulās mājas rūpes, bērnu audzināšana un domas par dieniško maizi, „Lāčplēsis” maz būtu tapis? Atbildes uz šo un citiem jautājumiem meklējam grāmatas atvēršanas svētkos 17. aprīlī Vecpiebalgā. Pasākumā romāna lappusēs ielūkojās un diskusiju vadīja Ingūna grāmatu pirmā lasītāja un vērtētāja Gunta Riža, bet pati rakstniece atklāja darba tapšanas aizkulises: „Rakstot „Skolas Līzi”, savācu milzumu materiālu, kuri, ja tā var teikt, palika pāri, jo vienā grāmatā neietilpa. Taču tie notikumi, kas risinājās varoņu starpā, un personāži (vecie „Jaungaigalu” Gobas, viņu meitas Ede un Anna, dziesminieks un karavīrs Andrejs Pumpurs, Gailīšu Pēteris un citi) katrs ar savu raksturu un likteņa gājumu bija tik interesanti, ka „uzrakstījās” vēl arī otra grāmata – „Ede, Pumpura sieva”. Esmu gandarīta par abām, jo līdz ar tām Vecpiebalgas vēsture atdzīvojusies un „cilvēciskojusies”.

Romāna tēlos iejutās Ilona Muižniece un Aivars Rozenovs, dzejnieka mīlas vārsmas skandēja viesi no Lielvārdes Pumpura muzeja – Anita Streile, Irēna Arāja, Atis Čamanis.

Šautriņu mešana Vecpiebalgā

Lai popularizētu šautriņu mešanu Vecpiebalgā, kafejnīcas „Ūdensroze” telpās jau norisinājušies seši turnīri. Daudziem vecpiebaldzēniem šautriņu mešana no patīkamas izklaides kļuvusi par sportisku vaļasprieku. Ilgvars Lācis, idejas iniciators un galvenais sacensību organizētājs, jūtas gandarīts, ka no nelielas entuziastu saujņas, kas pulcējās uz pirmajiem šautriņu mešanas turnīriem Vecpiebalgā, nu jau izaugusi nopietna dārtistu kustība – šobrīd turnīros piedalījies jau 51 dalībnieks.

Kustība plešas plašumā, iesaistoties gan jauniem pašmāju, gan citpagastu šautriņu metējiem. Organizatoru mērķis – popularizēt šautriņu mešanas sportu Vecpiebalgas novadā – ir veiksmīgi sasniegts. Redzot dalībnieku lielo aktivitāti un respektējot citu novadu un pilsētu spēlētāju vēlmi piedalīties Vecpiebalgas turnīros, tiek domāts par pārcelšanos uz plašākām telpām virs kafejnīcas „Laura”, kur atrodas ērta zāle, kurā varēs uzņemt visus interesentus.

Starptautiska mēroga, Latvijas reitinga un arī reģionālos turnīros piedalījušies Matīss Bauers, Jānis Lauks, Gatis Platpīrs un Mārtiņš Žēpers. Pagaidām rezultāti vēl nav izcili, taču pieredze un meistarība rodas treniņos

„Šautriņu mešana – tas ir nopietni”, tā par savu aizraušanos saka Jānis Lauks, Matīss Bauers, Avelīna Lāce, Ilgvars Lācis un Jānis Bačkins.

un turnīros. Turklāt sacensības ļauj interesanti pavadīt brīvo laiku.

Apkopojot notikušo turnīru rezultātus, noteikts Vecpiebalgas turnīru labāko spēlētāju Top 6. Iesācēju grupā tajā iekļuvi: Vitālijs Dušs, Pēteris Lācis, Jānis Daļeckis, Aigars Bauers, Andris Jermacāns un Antons Kuzmans. Labākie šautriņu metēji

ar pieredzi ir Ilgvars Lācis, Avelīna Lāce, Jānis Bačkins, Matīss Bauers, Ivo Mote un Jānis Lauks.

Aicinām visus, kas interesējas par dārtistu kustību, pievienoties mums! Nākamā turnīra norises datums tiks publicēts mājas lapā www.darts-scesis.lv.

Lieldienas – tas ir pavasaris. Un tas jāsvin...

Lieldienu rīts Kaivē atausa pavasariņi vēss, taču tas netraucēja lielus un mazus svētku svinētājus no tuvā-

kām un tālākām sētām mērot ceļu uz pagasta pārvaldi, kur jautrā pulciņā atzīmēt pavasara saulgriežus aicināja

„mazie zaķēni” Gunas Kalniņas un Gintas Babres vadībā. Lieldienu ticējumu un tradīciju vēstījums mijās ar skanīgām dziesmām un emocionālu muzikālo sniegumu. Neizpalika arī tradicionālās svētku atrakcijas – šūpošanās, olu ripināšana, olu meklēšana, dažādas sacensības un rotaļas. Tikt pie kārotajām Lieldienu olām nebija nemaz tik vienkārši – tās bija jānopelna ar dziesmām un rotaļām. Jau pirms svētkiem čaklākie Kaives zaķi bija pagatavojuši lielas un krāsainas papīra olas, kuras visi sanākušie varēja aplūkot izstādē.

Kaive ir mūsu novada attālākais pagasts, arī iedzīvotāju skaita ziņā tas manāmi atpaliek no citām apdzīvotām vietām. Taču apbrīnas vērts ir prieks un azarts, ar kādu kaivēnieši atzīmē svētkus. Arī šīs Lieldienas nebija izņēmums.

Lieldienu prieki vairāk gan interesē bērnus, taču netrūkst arī pieaugušo, kuri labprāt iesaistās dažādās norisēs.

Dzērbenes pilī satiekas Vecpiebalgas novada pensionāri

5. aprīlī Dzērbenes pilī pulcējās novada pensionāri. Vecākai paaudzei jau daudz izklaides nesanāk, bet šī ir reize, kad atpūties. Var parunāties – kā nu katram iet, padāncot un padziedāt. Kuplā pulkā tas izdodas labi. Kad līdzatnestie groziņi un kārumi salikti uz galda, prieki var sākties!

Kaives un Dzērbenes pašdarbnieki gādāja, lai nebūtu garlaicīgi, un nebija arī. Dejoņtājas dāmas aizrāva visus klātesošos. Raksturēja iepatikās tik ļoti, ka, atbildot uz skatītāju ovācijām, tā bija jāatkārto. Lūk, kādi mūsu novadā ir atraktīvi cilvēki! Paldies kaivēniešiem par sagādāto prieku!

Novada pensionārus neaizmirsā arī novada priekšsēdētāja Ella Frīd-

valde-Andersone un Sociālā dienesta priekšsēdētāja Anita Kamerāde, sakot jaukus vārdus ar laba vēlējumiem, kas tika saldināti ar konfektēm. Kopā ar mums bija arī sociālais darbinieks Ivars Sakss.

Vecpiebalgas pensionāri, kā vienmēr, bija kuplā skaitā. Kopā tika dančots un dziedāts – saskanēja lieliski! Dziesma „Vecpiebalgas ūdensrozes” atvadām skanēja vareni. Nudien, kā īsts senioru koris!

Sirsniņš paldies visiem pasākuma dalībniekiem, kā arī pasākuma organizētājiem! Paldies Dainai Šmitei par darbiņu! Uz tikšanos nākamajā reizē!

Pārdzīvojumus uz papīra uzlika

Līvija Aukšmukste

Parādīt savas prasmes un iepriecināt citus Taurenē prot

Vai arī jūsu garšas kārpiņas ir gatavas jauniem izaicinājumiem? Varbūt sālā olu kūka vai viltotais siers spēj ieinteresēt jauniem eksperimentiem? Jautāsi: kur gan var nobaudīt šos našķus? Nāksies jūs apbēdināt, jo šie un vēl vairāk kā trīsdesmit ēdieni bija nobaudāmi 7.martā „Garšu laboratorijas” Lieldienu pasākumā, kas norisinājās Taurenē un kuru jau vairākus gadus organizē pensionāru padome sadarbībā ar kultūras namu. Katrām svētkiem raksturīgas savas nianšes arī ēdienkartē – senie latvieši Lieldienu galdā cēla kārumus, kas pagrabos uz pavasara pusi īpaši pietāupīti, taurenēši senču tradīcijas ne vien ir saglabājuši, bet vēl ar uzviju papildinājuši, sagādājot sanākušajiem „Garšu laboratorijas” dalībniekiem bagātīgus gastronomiskos svētkus. Kā jau ierasts, tika noskaidroti arī uzvarētāji, lielāko atzinību izpelnījās garneļu – olu salāti, sālā olu kūka, viltotais

siers, olu bole, pasha, olu mušmīrītes, siļķe kažokā.

Kas gan par svētkiem bez pienācīgas izdziedāšanās un kārtīgas kāju izlocīšanas! Taurenēšus uz lustīgām izdarībām aicināja folkloras kopa „Māras bērni” un Kaives pašdarbnieki – amatiereteātra aktieri un dejoņtājas no grupas „Kaiva”.

„Īsti pavasariņš pasākums”, tā kopasnākušānu raksturo tie, kuri atrada laiku, lai apmeklētu „Garšu laboratoriju”. Lielākais ieguvums? Idejas, ko „pašpikot” un realizēt savā virtuvē, un labais noskaņojums, kas saglabājās arī turpmākajās svētku dienās. Ieteikums? Ja arī jums rodas sajūta, ka viss interesantais jau ir izgaršot un gribas pamēģināt ko jaunu, der paskatīties nākamās „Garšu laboratorijas” virzienā, kas, iespējams, notiks jau šoruden.

Dzidra Ješkina

Pēc sārtīgas maltītes „Garšu laboratorijas” apmeklētājus izklaidēja Kaives amatiereteātris.

Dullais savedējs!

„– Draugs, lasi šo sludinājumu! – Sprigana rudmate vēlas dāvēt jaukus mirkļus labam vīrietim. Ja būsi mīļš un atsaucīgs...

– Rudās – es jums, veci saku! – tās ir

– Vai tik tu, Vili, neiztaisi tagad par savedēju, ko?

– Gribu vienīgi palīdzēt draugam nokārtot dzīvi.”

Šādu sarunu nācās noklausīties 20. aprīļa vakarā Taurenē kultūras namā, kur savu pirmizrādi piedzīvoja Monikas Zīles luga „Savedējs” Taurenē amatiereteātra „Radi” sniegtumā.

Bieži rodas jautājums, vai aktieris uz skatuves ir tieši tāds pats kā dzīvē. Īsti nezinu gan, bet ne velti saka – visa dzīve kā teātris, tāpēc uz skatuves bez dzīves meistarības skolas neiztikt nemaz.

Lūk, šajā vakarā labs draugs sniedz palīdzību roku, lai izpalīdzētu, un ļauj tas notikumu virpulim. Virpulī tiek ierauti četrpadsmit aktieri: Gunita Gedroica Jurago, Guntars Batņa,

Indars Jansons, Vija Rožlapa, Jānis Klansbergs, Biruta Oļševska, Kristīne Balode, Baiba Butka, Anete Batņa, Ginta Babre, Ivars Žagars, Māris un Daina Liepiņi. Ticiet vai nē, bet dzīve vienmēr visu noliek savās vietās. Arī šoreiz pēc lielā virpuļa varēja līst ārā no ierakumiem, jo negaiss bija pāri un debesis atkal bija tīras.

Vēlos pateikties aktieriem par atraktīvu izdzīvoto dzīvi uz skatuves un jūsu ieguldījumu dzīvē, kuru sauc par mākslu.

Sakām paldies par atbalstu izrādes tapšanā un sniegto atbalstu kultūras nama vadītājam Gintai Babrei, Annai Brezinskai, Velgai Berkei, Guntim Eglītim, Dainai Šmitei, Daigai Oļševskai, Renītai Ratniecei.

„– Laba diena!

– Labā ģimenē iemesls nav ilgi jāmeklē.”

Lai Jūsu ģimenēs būtu tikai labas dienas!

Dace Potaša, režisore

Viss ir pa īstam – kā dzīvē, tā teātrī

Teātra spēlēšanai mūsu pusē ir senas tradīcijas – pirmā Labdarības biedrības izrāde notika vēl tālajā 1870. gadā. Ir pagājis vairāk kā gadsimts, nomainījušās aktieru paaudzes, vienus spēlētājus aizstājuši citi, kādu laiku teātra spēlēšanā pat bija iestājušies pauze... Taču tad vecpiebaldzēni atkal sasparojās, jo mīlestība uz skatuves mūsu nekur nav zudusi un arī skatītāju interese nav mazinājusies. „Citā reizē varbūt arī no saviem laukiem neatbrauktu, bet šis nu reiz ir tāds notikums, kad jāsaņem, jo grēks ir neredzēt, kā spēlē savējie,” atzīst pat tie piebaldzēni, kuri ikdienā nav bieži viesi kultūras namā.

14. aprīlī amatierteātris „Sumaisītis” atskatījās uz savas radošās darbības 15 gadiem. Kā dzima ideja par „Sumaisīti”? Par to savā vēstulē no tālās Īrijas raksta kolektīva pirmā režisore Dināra Klepere: „Sākšu ar to, ka līdz sirdsspāpēm žēl, ka neesmu šobrīd jūsu vidū, bet, ticiet man, domās esmu ar jums, pie jums. Kaut kā nespēju aptvert, ka pagājuši jau 15 (gan ar mazu asitī) gadi no brīža, kad sanācām kopā uz pirmo mēģinājumu mūsu pirmajam kopdarbam – Elīnas Zālītes „Mūžīgi vīrišķais”. Bet iesākumā bija Glāzeru Ilmāra vizīte pie manis mājās. Vecpiebaldzēni gribot atkal spēlēt teātri. Tā – pa nopietnam.... Un es arī apsolījos. Pūrā saņēmumu Jasmīnas Ošiņas labi izskolotos aktierus, *savaņģoju* savas draudzenes, viņas līdzī nēma savas otras pusītes (vissspilgtākais piemērs ir viens no manis pašas tiešām izaudzinātajiem aktieriem Zārdiņu Andrejs un Vildes Agris, kurš mums visādi izlīdzēja). Ai, cik brīnišķīgs laiks tas bija! Cik jauki un amizanti bija mūsu mēģinājumu vakari, kā mēs mācījām visu darīt ar pilnu krūti: teātri spēlēt, darbu darīt, jokus plēst, šņabi dzert

un savu reizi arī riktīgi izkašķēties... Viss mums bija pa īstam, vai ne? Un noteikti ir arī tagad...”

No kolektīva pirmās dienas līdz jubilejas 15. sezonai „Sumaisītis” darbojas Inese un Andrejs Zārdiņi, Ilze Vilde, Ilze Jukēvica, Ilona Muižniece. Teātrim uzticīgs ir arī Aivars Avens, kurš ar nelielu pārtraukumu izrādēs piedalās no pirmsākumiem. 1999. gadā kolektīvam pievienojās Ilona un Aivars Radziņi, 2002. gadā – Gunita Skalbe un Sanita Asare, 2003. gadā – Raimonds Sniedze. Ziedonis Strakšis piecpadsmit gadu laikā „Sumaisītis” ir spēlējis 5 izrādēs, arī Rigonda Priše un Mārīte Lācgalve nekad neatsaka izpalīdzēt kolēģiem.

2005. gadā par amatierteātra režisoru kļuva Ilona Muižniece: „Kolektīva vadīšanu saņēmu pūrā no Dināras, kuru uzskatu par savu skolotāju. Sākumā viņa man ļoti daudz palīdzēja, arī tagad, kad viņa jau vairākus gadus nav Latvijā, regulāri sazināties un cita starpā vienmēr iznāk saruna par „Sumaisīti” un izrādēm, ko iestudējam. Viņas padomi dažkārt ir zelta vērti. Repertuāra izvēle vienmēr ir ļoti svarīga – jādoma gan par skatītāju gaumi, gan aktieru iespējām. Es priekšroku dodu mūsdienu autoru lugām, Dināra labprāt iestudējas arī klasiskus. Daudziem noteikti ir atmiņā viņas grandiozais „Kā es braucu Ziemeļmeitas lūkoties” iestudējums 1999. gadā. Es savukārt varu lepoties ar to, ka esmu atklājusi vairākus jaunus un talantīgus lugu autorus. Kā režisorei man pirmās uguns kristības bija izrāde „Savedēji”. Lugu pēc mana lūguma uzrakstīja mūsu Inguna Bauere. Pirmizrādei tuvojoties, abas jutām lielu satraukumu, jo ne tikai man kā režisorei, bet arī Ingunai šī bija debija, tikai dramaturģijas laucīnā. Mēs bijām pirmie, kuri uzveda arī

Sandijas Kalniņas lugu. Arī citu amatierkolektīvu – „Lūnu”, „Savējo”, „Muduraiņa” – iesaistīšana izrādēs ir „Sumaisīša” pēdējo gadu atklājums.”

Jubilejas pasākumā amatierteātra aktieri puda atzinību režisorītei par sapratni un iecietību, jo mēģinājumi dažkārt aizritot lielās diskusijās – nezinātājam varētu šķist, ka kolektīvā ir četrpadsmit režisori un tikai viens aktieris – Ilona. „Es ļauju aktieriem iesaistīties izrādes tapšanā, uzklaušu viņu viedokli. Jo nereti patiesība „dzimst strīdos”. Kad lielās kaislības ap tēliem un to, kā vajadzētu būt, ir rimušas, saku savu vārdu,” izrāžu tapšanas noslēpumu atklāj Ilona.

15 gadu laikā „Sumaisītis” ir apguvis un skatītāju vērtējumam nodevis divdesmit iestudējumus. Jubilejas reizē varējām ielūkoties 4 izrāžu fragmentos, kurus kopā „salikt” palīdzēja Inguna Bauere. Kā jau allaž, aktieru sniegums bija paties un azartisks. Īpašas skatītāju ovācijas izpelnījās vietējo *čipendeilu* šovs un ansamblā „Lūnas” atraktīvais sniegums.

Dzidra Ješkina

*Novēlam Jums smilšu graudā
ieraudzīt pasauli,
Pļavu puķēs – saskaīt debesis,
Plaukstās – noturēt bezgalību
un ticēt mūžībai!*

**Sveicam Vecpiebalgas
amatierteātra kolektīvu
„Sumaisītis” radošajos
piecpadsmit!**

*Taurenes amatierteātris
„Radi”*

„Sumaisītis” 15. – jubilejas - sezonu noslēdzot.

Ilona Muižniece un Aivars Radziņš.

Ilona Radziņa, Mārīte Lācgalve, Sanita Asare un Ilze Jukēvica.

Rokdarbu izstāde Dzērbenē

14. aprīlī Dzērbenes tautas namā noslēdzās ikgadējā novada mākslas un rokdarbu izstāde. Jāsaka, ka šogad tā nebija tik kupli pārstāvēta kā citus gadus, tas izskaidrojams ar to, ka vietējie mākslinieki pamazām „iziet tautiņās”, piedaloties dažādās izstādēs un tirgos republikas mērogā. Neskatoties uz to, darbi bija interesanti un krāšņi – sākot no zeķēm, tamborētām sedziņām līdz austiem dvieļiem, paklājiem un māla darinājumiem. Pārstāvēts bija gandrīz katrs pagasts, šoreiz mazāk aktīvi bija vecpiebaldzēni. Kā jau vienmēr, arī šogad eksponātus varēja nopirkt – no nulles punkta esam izkustējušies, jo nopirkto darbu skaits ir lielāks, salīdzini-

not ar pagājušo gadu. Cenas, protams, salīdzinot ar Rīgas tirgiem, bija daudz draudzīgākas. Pirkta tika praktiskas lietas – līnu dvieļi, austi un tamborēti paklājiņi, adīti cimdi, zeķes un pa kādai greznumlietai. Visiem māksliniekiem par dalību šajā izstādē gribu teikt milzīgu PALDIES un novēlēt radošu garu turpmākajai darbībai un cītīgi gatavoties nākamajai izstādei. Jums ir ar ko lepoties un parādīt citiem!.

Nobeigumā kāds „darvas piliens medus mucā” – gadījās arī negodīgs izstādes apmeklētājs, kuram varam tikai novēlēt „lai labi valkajas!”.

Daina Šmite,

Dzērbenes tautas nama vadītāja

„Jaunais zelts” talko Alauksta estrādē

21. aprīlī, Lielās talkas dienā, projekta „Jaunais Zelts” – Jauniešu un senioru dzīves kvalitātes uzlabošanas un sociālās integrācijas veicināšanas veselīga un aktīva dzīvesveida ceļā – ietvaros notika senioru, jauno vecāku un jauniešu talka Vecpiebalgā, Alauksta ezera krastā.

Talkā, kas tika organizēta sportiskā garā – ar iesildīšanos, darbu komandās, uzdevumiem, rezultātu novērtēšanu un talcinību apbalvošanu, tika atjaunots volejbola laukums, sakopta peldvieta un ziemas slēpošanas trase. Talkas noslēgumā dalībnieki tika aicināti atjaunot spēkus ar gardo talkas zupu, kā arī pašu priekam ieskandināt sakopto Alauksta estrādi ar radošiem priekšnesumiem.

Talka ir noslēdzot šo aktivitāte projekta „Jaunais Zelts” ietvaros īstenotajā Motivācijas un sociālās integrācijas programmā. Programmas mērķis bija motivēt seniorus, jaunos vecākus un jauniešus veselīgam un aktīvam dzī-

vesveidam un līdzdalībai dažādās veselību veicinošās aktivitātēs. Tai skaitā, apkārtējās vides sakopšanā, kas ir ne tikai labākais veids, kā iemācīties atbildību un izpratni par kopīgām vērtībām un tīru vidi, bet arī lielisks veids, kā lietderīgi pavadīt laiku kustībā – atrodoties brīvā dabā un dodot iespēju atveseļoties arī pašai dabai!

Projektu īsteno biedrība „Latvijas Pilsoniskas sabiedrības atbalsta centrs” sadarbībā ar biedrībām „TTT Dāmu klubs” un „Jaunā sieviešu basketbola līga”. Projektu finansē Šveices Konfederācija un Latvijas Republika no Latvijas un Šveices sadarbības programmas līdzekļiem paplašinātajai Eiropas Savienībai.

Zane Krēslīņa, projekta „Jaunais zelts” sabiedrisko attiecību koordinatore

Vecpiebalgas pensionāri nav kūtri mājās sēdētāji

Ir aizvadīta aukstā ziema, sagaidīts pavasaris, lai gan ir nograndis arī bargs pērkonis sniegunīti. Tāda ir arī pensionāru klubīņa „Pilādzītis” kopābūšana – rāma pasēdēšana, brauciens visbargākajā sala laikā uz brāļu Auzānu koncertu Ērgļos, bet februāra tikšanās reizē – masku balle. Žēl, ka pati karnevālā nepiedalījies, bet, spriežot pēc nostāstiem un skatoties fotogrāfijas, jāpriecājas par milzīgo atraisītību un fantāzijas lidojumu. Mūsu vidū ir gan čigānietes, kas pastāsta pagātni un redz nākotni, gan *Bārbijas* un dāsnas sēklu sievas, netrūkst pat vietējā *Cūkmena*. Jā, pensionāriem izdomas netrūkst!

Februāra sākumā vācām parakstus, lai sestdienās netiktu slēgta Vecpiebalga pasta nodaļa. Mūs aktīvi atbalstīja arī vidusskolas, bērnudārza, pašvaldības un aptiekas kolektīvi. Uz Latvijas Pastam nosūtīto vēstuli saņēmām atbildi no valdes priekšsēdētāja Kleinberga kunga, kurā viņš pauž izpratni par esošo situāciju. Tāpēc pasta nodaļa Vecpiebalgā arī turpmāk sestdienās būs atvērta no 8.00 līdz 12.00. Izmantojiet rasto iespēju!

Martā veldzējāties mīlestībai veltītajā mūzikā no operēšu, teātru un kinofilmu repertuāriem – bijām Madonas kultūras namā uz koncertu. Paldies Dainim Ignašam par kulbiņa dāmām dāvātajiem ziediem Sieviešu dienā! Reizē ar marta gaviļņiem sveicām Dainu Jansonī ar IZM apbalvojuma saņemšanu un Agru Gulbi ar otrā mazmazbērniņa sagaidīšanu.

Masku balle bija pensionāru fantāzijas lidojuma pārbaudījums.

Skat, klāt jau aprīlis. 5. aprīlī kupls pensionāru pulks apmeklēja Dzērbenes kolēģu organizēto Lieldienu pasākumu pilī. Kopā ar citiem novada pensionāriem priecājamies par Kaives pašdarbnieku un bērnu sniegto koncertu. Kopā pasēdēšana, dejošana un dziedāšana ilga līdz vēlai novakarei.

13. aprīlī Valmieras teātrī noskatījāmies Laura Gundara izrādi „Adventure Silmačos”. Interesants turpinājums „Skroderdienu Silmačos” varoņu dzīvei.

Paldies novada pašvaldībai, kas mums atvēl transportu, saprotam arī,

ka sakarā ar dārgo degvielu, turpmāk būs jāreķinās ar lielākiem izdevumiem. Lai arī Vecpiebalgā kultūras dzīve ir bagāta ar dažādiem notikumiem un pasākumiem, tomēr tik ļoti gribas aizbraukt uz profesionālu mākslinieku izrādēm vai apskatīt interesantus objektus citviet Latvijā. Prieks par mūsu pagasta aktīvajiem ļaudīm un skaisto skolas lielkoncertu, sagaidot Pūķa gadu. Vecpiebalgas pensionāri nav kūtri mājās sēdētāji. Veiksmi visiem pavasara sakopšanas talkās un izturību dārza darbos!

Laima Teriška

MŪSU VIESIS

Autosports – izaicinājums vai dzīvesveids?

Autosports ir viens no populārākajiem tehniskajiem sporta veidiem ne tikai mūsu valstī, bet arī pasaulē. Statistika rāda, ka gada laikā autosacīkstes Latvijā apmeklē vairāk nekā 200 tūkstoši skatītāju. Pēdējos gados arvien skaļāk un nopietnāk autosporta elitē sevi piesaka mūsu novada sportisti. Par autosporta pārādes pusi un aizkulisēm saruna ar trīskārtējo Latvijas čempionu autosportā pilnpiedziņas klasē dzērbenieti Elmāru Aukšmukstu.

Ir tik daudz citu iespēju, kur trenēties un ar ko nodarboties. Kāpēc izvēle krita tieši uz autosportu?

– Kā ikvienu lauku puiku, arī mani no bērnības ir interesējusi tehnika. Vecākiem ir piemājas saimniecība, darbu tajā nekad nav trūcis. Pirmo reizi pie traktora stūres piesēdos laikam jau 2. klasītē. Varen lepns jutos, ka tēvs iedeva lielo spēkratu no lauka līdz mājām aizstūrēt. Taču lielāka saprašana par tehniku radās vidusskolas laikā. Saka jau: nekādu skaidrību negūsi, kamēr automašīnu līdz pēdējai detaļai pats nebūsi pārskrūvējis. Zināmā mērā tā tas arī ir. Taču manā dzīvē automašīna nekad nav bijusi tikai „dzelžu kaudze” vai pārvietošanās līdzeklis. Sākumā saistoša likās šī sporta veida dinamika, precizitāte un ātrums. Tagad autosports un piedalīšanās rallijos ir sevis apliecināšana.

Trūkst asu izjūtu ikdienā?

– Noteikti nē, jo mēs jau tāpat dzīvojam pārmaiņām bagātā un spilgtā laikmetā. Nekad nezini, ko nesīs rītdiena, ko dzīve sagatavojusi aiz nākamā pagrieziena. Jau no bērnības vienmēr esmu kustībā, tāda ir mana būtība. Varbūt arī tāpēc autosports tā vilina.

Par čempionu nepiedzimst, ir pilnīgi skaidrs, ka ceļš uz panākumiem nevienā sporta veidā nav viegls...

– Mērķtiecīgi ar autosportu sāku nodarboties 2005. gadā, tas sakrita ar brīdi, kad iegādājos savu pirmo sacīkšu auto. Pirmie divi gadi pagāja taustoties, iepazīstot spēles noteikumus, mēģinot un eksperimentējot. Vēroju citus braucējus un analizēju viņu uzvedību trasē. Tā bija īsta dzīves skola, jo autosporta ābeci nekur iepriekš apguvis nebiju, braucējus, kuri varētu mani apmācīt un kaut ko paskaidrot, nepazinu. Nezināju pat pavisam elementāras lietas, piemēram, kādas riepas ir labākas braukšanai konkrētos apstākļos, kāds braukšanas stils katram posmam atbilstošāks... Pirmie panākumi nāca smagi, taču uzskatu, ka tie ir jo vērtīgāki tāpēc, ka visu izcīnīju pats, pieļāvu ne mazums kļūdu, bet guvu arī vērtīgu pieredzi. Vienmēr esmu uzskatījis: ja ļoti, ļoti ko vēlies sasniegt, panākumi neizpaliek. Pirmo čempiona titulu pilnpiedziņas automašīnu klasē slēgta tipa trasēs izcīnīju 2007. gadā. Nākamajos divos gados to nosargāju un savas līderpozīcijas noturēju. 2009. gadā ieguva augstāko apbalvojumu – izcīnīju Latvijas autosporta meistara titulu. Viss notika likumsakarīgi – autosports kļuva par dzīvesveidu, sasniegumi – par mērķi. Ja runājam par to, cik viegli vai grūti šie panākumi nākuši, varu teikt tikai vienu – ja gribi būt laimīgs, dari to, kas tevi aizrauj.

Esot laimīgs pats, tu varēsi darīt laimīgu arī citus!

Tad jau ģimene neiebilst, ka lielu daļu no brīvdienām pavadī prom no mājām. Droši vien lepojas ar taviem panākumiem?

– Jāsaka uzreiz, ka manā ģimenē neviens par autosportu līdz tam fanojis nebija. Vecāki pat sākumā šo manu aizraušanos nepieņēma. Mamma notikumu pavērsienu uztvēra mierīgāk un pirmā samierinājās, tēvs, šķiet, vēl joprojām šo lietu ne sevišķi atbalsta, jo šad tad izmet: „Sasniedzi, ko kāroji, čempionu dabūji, pēc kā tu vēl dzenies!”. Man ir paveicies, ka sieva autosportam šķēršļus neliek, saka, ka es ar šo aizraušanos esmu arī viņu *saslimdinājis* – kā uz pirmajām sacensībām līdz atbrauca, tā iepatikās. Bērni, var teikt, trasē ir izauguši. Vairāk par maniem panākumiem priedzējas, protams, mazais Fēlikss un Roze Diāna, kuri ik pa laikam pārskaita, cik godalgu pa šiem gadiem sakrājis. Esot tikuši pāri simtam. Ja vien ir iespējams, ģimene uz sacensībām brauc līdz. Tāpēc nevar teikt, ka mans vaļasprieks bērniem un sievai emocionālā un saskarsmes ziņā ko atņemtu. Gluži otrādi, pēc divām brīvdienām, kas pavadītas trasē, pēc milzīgās adrenalīna devas, ko sniegušas sacensības, darba nedēļu varam uzsākt ar daudz lielāku enerģiju un entuziasmu. Braukājot uz rallijiem, esam ieguvuši plašu draugu un paziņu loku, kas ir milzīga un neatsverama bagātība.

Vai bērni arī sapņo piedalīties rallijā ne vien kā skatītāji, bet arī braucēji?

– Meitai Rozei Diānai tuvākas daiļas mākslas – dziedāšana, veidošana, zīmēšana. Viņa mums ir maza māksliniece, ar atzīstamiem rezultātiem piedalās dažādos konkursos. Dēlu Fēlikss, kā jau puiku, mašīnas un braukšana ļoti aizrauj un vilina. Vai viņš arī kādreiz brauks rallijā? Tas būs jāizlemj pašam, taču, ja vēlēšanās būs, šķēršļus nelikšu un visādā ziņā palīdzēšu šo sapni īstenot. Iesākumā gan nāksies pabraukt un iemaņas apgūt kroskartā.

Autosports, nenoliedzami, nav tas lētākais sporta veids.

– Tiesa, tas nekad nav bijis un nebūs lēts sports, lai kurā disciplīnā arī brauktu. Katram sacensību veidam vajag savu automašīnu – slēgta tipa trasēm vienu, rallijsprintiem citu. Izmaksas tehniskai pārbūvei, ekipējumam, remontiem, degvielai... Rallijā katrs domā par to, kā uzlabot savu auto, lai padarītu to pārkuru par konkurentiem. Tas viss, protams, paņem prāvu daļu no ģimenes budžeta. Taču tas man ir kā dzinulis čaklāk strādāt, vairāk nopelnīt, lai dāsnāk varētu ieguldīt. Pa šiem gadiem esmu *nobraucis* divas mašīnas, tagad mēģinu sagatavot trešo. Rallijā panākumi ir kā uz vilņiem, tas ir specifisks sporta veids un ir vajadzīga spēcīga tehnika. Pielāgojot automašīnu sacensībām, jādomā, kā izpildīt drošības prasības, kā ievērot minimālās svāru un jaudas attiecības, jo mašīna, ar kuru ir plānots piedalīties rallijsprintos, drīkst būt smagāka, bet nekādā gadījumā vieglāka par noteikto. Taču, jo smagāka ir automašīna, jo grūtāk ir pabraukt, jo lēnāka viņa ir

trasē. Jāsaka tā, ka pārsvarā uzvar tie, kuriem vairāk līdzekļu, kuri var savu spēkratu uzlabot.

Jāmeklē sponsori?

– Valsts atbalsts autosportam ir niecīgs, vairāk tas izpaužas kā iespēja sponsoram iegūt peļņas nodokļa atlaidi 85 procentu apmērā. Līdz šim sponsorus meklējis neesmu, esmu izticis saviem spēkiem, kā būs nākotnē – nezinu. Lielākais labvēlis un savā ziņā arī netiešais sponsors man ir Juris Muižnieks, kurš ļauj izmantot servisa telpas un iekārtas, neliedz padomu automašīnas remontos un pārbūvē. Pēdējos gados bez viņa atbalsta būtu ļoti grūti sacensībās piedalīties.

Kurš no autosporta veidiem ir tev tuvāks?

– Kā jau minēju, sākumā braucu slēgta tipa trasēs, tagad esmu pārgājis uz rallijsprintu. Ar atzīstamiem panākumiem esmu braucis arī drageisā, šogad plānoju startēt kvadraciklu mačos. Interesantāk ir braukt rallijsprintā – tas pasākums ir 2 dienu garumā, nobraukto kilometru skaits ātrumposmos, salīdzinot ar slēgto trasī, ir 10 – 20 reizes lielāks, tāpēc arī brauciens ir aizraujošāks, interesantāks. Rezultāts nāk grūtāk, bet ir daudz vērtīgāks.

Kas trasē ir galvenais?

– Lai neciestu rezultāts, sacensībās jābūt pilnīgai pilota un stūrmaņa saskaņai. Pirms katra ātrumposma ekipāžām ir ļauts trasi izbraukt divas reizes. Pirmajā braucienā piefiksējam ceļa konfigurāciju, otrajā – precīzējam un noslīpējam pierakstu. Līdz šim ar stūrmaņiem man ir paveicies.

Lielākā kļūda vai kuriozs, kas atgadījies rallijā?

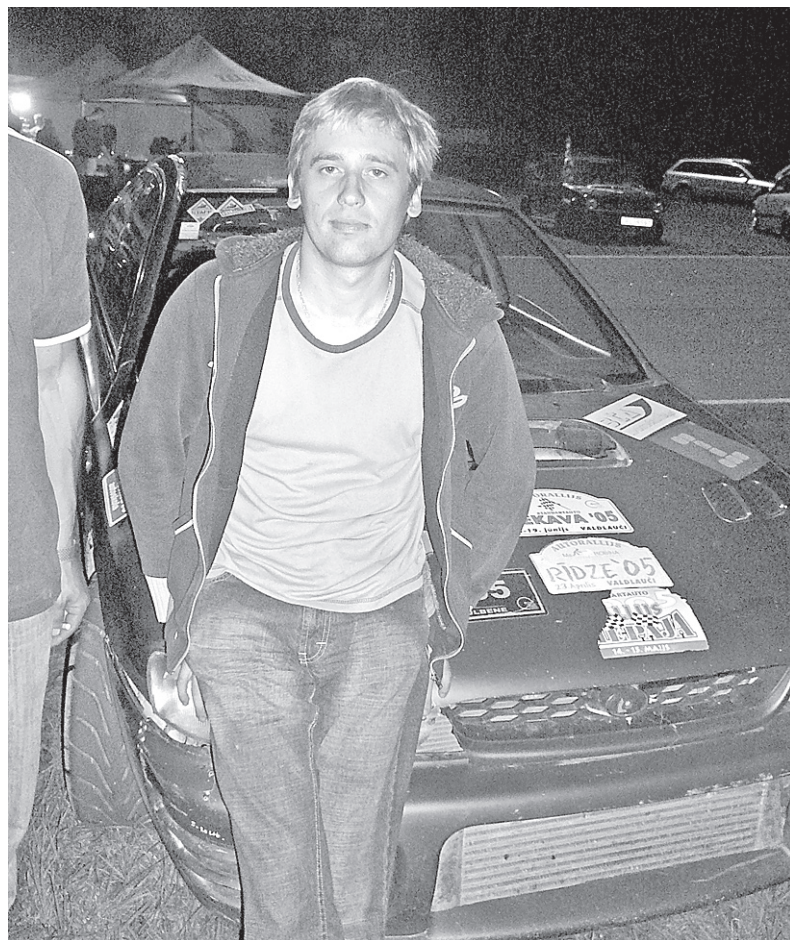
– Lai arī ik sacensībās ir bijis pa kādam nervus kutinošam momentam, domāju, ka lielas kļūdas pieļāvis neesmu, ir, protams, gadījies nokūleņot no ceļa, dabūt pa punam, taču, paldies Dievam, nopietnu negadījumu nav bijis. Jāatzīmē, ka maldīgs ir priekšstats par autosportu kā traumatiskāko tehnisko sporta veidu. No negadījumiem autobraucējus pasargā speciāli iemontētie karkasi, speciālie apģērbi, 6 punktu jostas. Prasības ir ļoti stingras, un mēs jau arī visi cenšamies tās ievērot. Tas gan neattur mājiniņiekus no nervozēšanas un uztraukumiem, viņiem katras sacensības, kurās piedalos, ir pārdzīvojums. No kurioziem ir bijis tā, ka ir gadījies finišēt ar mašīnas aizmuguri vai arī aizbraukt agri no rīta uz sacensībām un attapties, ka atslēgas palikušas mājās.

Vai pirms sacensībām uztraucies?

– Nenoliegšu, pirmajās sacensībās uz starta līnijas drebēju kā apšu lapa. Tagad stress parādās tikai gadījumos, ja tehnika nav īsti kārtībā, uztraukums par to, kā nobraukšu, ir zudis. Grūtākais ir ieiet ritmā. Ja tas izdodas, tad viss ir kārtībā. Automašīnu sagatavoju un remontēju pats un kopā ar mehāniķi Andri – gan pirms sacensībām, gan arī sacensību laikā. Dažkārt tas ir diezgan sarežģīti un tad pārdzīvoju – vai visu paspēšu laikā, vai ķibeli varēšu novērst...

Uzvaras saldā garša spēj reibināt, bet...

– No zaudējuma neviens nav pa-

sargāts, katram savu reizi gadās pa neveiksmei. Jūs taču neticēsiet, ja teikšu, ka izstāties no sacensībām vai piekāpties konkurentam, ir viegli. Protams, pārdzīvoju. Bet rodas arī spīts, vēlēšanās cīnīties un pierādīt, ka varu ko vairāk. Es pēc dabas esmu cīnītājs, mani pat nevajag īpaši mierināt. Lai gan ir jau patīkami, ja saņem uzmundrinošu atbalstu no sievas vai draugiem: nu ko tu stress, tu taču vari, šī vienkārši nav tava veiksmīgā diena. Nepaveicās? Nākamreiz būs labāk! Saka jau, ka daļīts prieks ir dubults, bet daļīta bēda – pusbēda. Bezpaldzīgs jūtos vienīgi tad, ja atbildīgā brīdī negaidīti pievil tehnika.

Vai un kā rallijā apgūtās prasmes iespaidojušas tavu auto vadīšanas stilu?

– Ikdienā esmu prātīgs autobraucējs, labi iekļaujos satiksmē un noteikumus cenšos nepārkāpt. Ar gadiem un iegūto pieredzi mainās vērtību sistēma un arī paradumi. Auto disciplinē: ja gribas spraigākas izjūtas un ātrumu – dodos trasē. Uz ceļa nekad nemēģinu pārbaudīt ne savas spējas, ne spēkrata izturību.

Kā tu vērtē autosporta līmeni Latvijā? Un tavi ieteikumi jauniešiem, kuri vēlas šajā sporta veidā iesaistīties?

– Mēs esam maza valsts, taču ar lielski attīstītu autosportu un interesi par to. Starp Baltijas valstīm mēs esam līderi. Arī konkurence, neskatoties uz ne visai labvēlīgo situāciju, nav mazinājusies. Blakus pieredzējušiem sportistiem uz starta līnijas stājas iesācēji. Godīgi sakot, jaunā paaudze autosportā sevi piesaka ļoti spēcīgi. Esmu apmācījis vairākus autobraucējus, piemēram, šī gada Okartes Autosporta akadēmijas rallija līderis Kārlis Nebars arī ir mans skolnieks. Un man ir patīams prieks par puisiem, kuri automašīnu uztver nopietni, ne kā spēlītiņu, ar kuru *paspīdēt* meiteņu acīs. Nereti arī jūs paši uz ceļa esat vērojuši autobraucējus, kuru uzvedības kultūra un iemaņas pie stūres liecina nevīs

par labām autovadītāja prasmēm, bet gan par haotisku rīcību un muļķīgu dižošanu. Ne jau visiem vajag pievērsties šim sporta veidam profesionālā līmenī, galvenais ir apgūt drošas braukšanas skolu un iemācīties kā savaldīt auto ekstremālos apstākļos. Ja kādu manis teiktais ir ieinteresējis, varat droši sazināties, labprāt apmācīšu.

Vai arī šajā gadā mēs tevi redzēsim rallijsprinta trasē?

– Autosporta sacensībās šogad plānoju paņemt pauzi, sagatavot nesen iegādāto automašīnu, lai jau nākamajā gadā ar atjaunotu tehniku un jaunu sparu varētu startēt augstā līmenī. Lai nezaudētu iemaņas, ir doma nobraukt pilnu sezonu kvadraciklu sacensībās. Pērn pamēģināju, nobraucu pāris posmus un iepatikās. Apzinos, ka sacensības prasis lielu fizisku piepūli, jo pēc noteikumiem šajos mačos divas stunda jābrauc, tad seko divu stundu atpūta un atkal divu stundu brauciens. Tas patiešām fiziski ir ļoti grūti.

Motoru sports ir tavs vaļasprieks, hobijs. Ar ko nodarbojies ikdienā?

– Man ir individuālais uzņēmums, darbības sfēras ir vairākas – lopbarības tirdzniecība, ekskavatora pakalpojumi, aizaugušu platību izstrādāšana. Ne jau visi jaunie laukos kravā čemodānus, ir ģimenes, kas paliek strādā. Mums abiem ar Renītu patīk lauki, mēs nekad neesam domājuši, ka gribētu braukt uz ārzemēm, pelnīt lielu naudu. Te ir ideālā vide, kurā izaugt bērniem. Nelielas bažas gan rada strauji sarūkošais cilvēku skaits Dzērbenē, baidāties, kas notiks ar skolu, ja nebūs bērnu, kas mācās. Garlaicīgi? Par garlaicību pat runas nav. Gribētos, lai diennaktī būtu vairāk stundu, lai var vairāk padarīt.

Atliek vēlēt tev veiksmīgu kvadraciklu sezonu un lai bērni, godalgas skaitot, jau pavisam drīz nonāktu līdz diviem simtiem!

Dzidra Ješkina

SKOLU ZIŅAS

SKOLU ĪSZIŅAS

• 29. martā Dzērbenes vidusskolā viesojās Smiltenes popgrupa "Okey". Smiltenes jaunieši sniedza koncertu, organizēja muzikālu konkursu, kā arī deva iespēju pašiem dziedāt populāras dziesmas. Jaunāko klašu skolēni labi pavadīja laiku diskotēkā.

• 30. martā Cēsu valsts ģimnāzijā notika pamatskolas skolēnu zinātniski pētniecisko darbu konkurss „Seno lietu pasaule”. No Dzērbenes vidusskolas tajā piedalījās Kitija Jonīte, Diāna Signe Vītoliņa, kuras ieguva trešās pakāpes diplomus un Annija Ņizina, kas ieguva pirmās pakāpes diplomu un ielūgumu uz jaunā patruļkuģa „Cēsis” apmeklējumu maijā.

• Dzērbenes vidusskolā 10. aprīlī notika lekcija „Jaunietis darba tirgū”. Tajā piedalījās izlaiduma klašu jaunieši un guva ieskatu izglītības izvēles tendencēs.

• 16. aprīlī divi Dzērbenes vidusskolas skolēni – Amanda Karaļuka un Kristaps Baltiņš – piedalījās pamatskolu zinātniski pētniecisko darbu konkursā Valmieras Pārgaujas ģimnāzijā, kur Amanda ieguva atzinību.

• 20. aprīlī Dzērbenes vidusskolas 6.-7. klases komanda Smiltenes ģimnāzijā piedalījās konkursā „Vienoti vidē”, kur tematiskās radošās darbnīcās apguva zināšanas vides jomā un rādīja arī savu izpratni un prasmi diskutēt par aktuālām vides problēmām.

• Koru skatē Cēsīs veiksmīgi startēja Vecpiebalgas vidusskolas 4.-12. klašu jauktais koris un zēnu koris, kurš maija sākumā dosies uz kora salidojumu Talsos (koru vada skolotāja Inta Apalupa).

• Vecpiebalgas vidusskolas teātra studija Vecpiebalgas kultūras namā rādīja A. Brigaderes darbu „Sprīdītis”. Izrādē bija iesaistīti

23 skolēni no 4.-12. klasei, izrādi iestudēja Zigrīda Ruicēna.

• No 22. līdz 29. aprīlim Vecpiebalgas vidusskolā viesojās „Comenius” projekta dalībnieki – skolēni un skolotāji no Kipras, Bulgārijas, Polijas. Skolēni dzīvoja Vecpiebalgas vidusskolas kopmītnēs un vecpiebaldzēnu ģimenēs. Programma ļoti piesātināta, visi ciemiņi tika uzaicināti uz pieņemšanu Vecpiebalgas pašvaldībā.

• Novada pašvaldība par labu un apzinīgu mācību darbu piešķirusi stipendijas Vecpiebalgas vidusskolas skolēniem: Santai Gruelei, Kristīnei Kuzmanei, Kristīnei Jolantai Burjotei, Simonai Klodžai (10.kl.), Ancei Šuriņai, Ancei Lieņei Šatrovskai, Žanetei Zommerei, Ilzei Lapko (11.kl.), Signei Vītoliņai, Laurai Dzenei, Diānai Miesniecei, Montai Miesniecei, Antrai Kanušniecei (12.kl.).

• Vecpiebalgas vidusskolā notika volejbola turnīrs 8.-12. klašu jauktajām komandām (4 zēni, 2 meitenes). Turnīrā piedalījās 6 komandas, uzvarēja 10. klase (komandā spēlēja Jānis Jurkāns, Kaspars Krieviņš, Aivis Šulcs, Atis Skudra, Simona Klodža, Kristīne Kuzmane, Kristīne Burjote; klases audzinātāja Žanna Otersone). Izcīnot 2. vietu, pārstiegumu sagādāja apvienotā 7.-8. klašu komanda.

• No 20. līdz 24. februārim trīs Skujenes pamatskolas skolotāji pabija Islandē, Sudaviku skolā kopā ar somu, norvēģu un īslandiešu kolēģiem Nordplus Junior projektu sagatavošanas vizītē. Tikšanās laikā kopējā darba rezultātā Starptautiskā Programmu biroja izvērtēšanai tika iesniegti četri skolu sadarbības projekti. Par finansējuma piešķiršanu projektiem zināsim jūnijā.

Mūzikas skaņās

Rāmi pieklusināto 13. aprīļa piektdienas vakaru pārtrauca mūzikas skaņu plūdums Taurenas kultūras namā, kur, dziesmām skanot, uz skatuves kāpa jaunie Taurenas pamatskolas solisti. Savu jauno talantu konkursā „Do-re-mi” rādīja četrpadsmit dziedātāji. Dziesmas skanēja gan latviešu, gan angļu valodā.

Jautri pavasarīgajā gaisotnē, konkursam ritot, solisti nonāca pie mērķa un par savu ieguldīto darbu saņēma pateicību. Atzinību par vokālo sniegumu saņēma Edgars Rumba, Daniela Pinka, Gita Indra Bērziņa, Ance Linda Ansviesule, Pērle Johanna Bērziņa, Lāsma Kitija Mateusa, Agate Ansviesule, Sintija Ķuze. Konkursā žūrijas simpātiju, kā arī 1.vietu ieguva Lūcija Mende un Baiba Kuļikovska, 2.vietu – Liene Dandena un Romualds Romanovskis, 3.vietu – Lāsma Kristiāna Kārklīņa un Ilona Skarbauskā. Taču titulu „Skatītāju simpātija” ieguva divas meitenes

– Lāsma Kristiāna Kārklīņa un Baiba Kuļikovska.

Gandarījums par paveikto bija redzams katra dziedātāja acīs, kā arī vēlme – tikties nākamajā gadā. Bet ar to jau stāsts nebeidzas, jo konkursa dalībniekus ar muzikālu sveicenu apsveikt bija atbraukuši dziedātāji no Inešu un Sērmūkšu pamatskolas. Paldies par ieguldīto darbu Leldei Ģeģerei, Evitai Leibomai, Daigai Šveidei, Ingūnai Batņai un popgrupu vadītājam Andrim Vilderam!

Esam pateicīgi par atbalstu kultūras nama vadītājai Gintai Babrei, Annai Brezinskai, Ivaram Žagaram, Raimondam Batņam, Arnoldam Žagaram un Mārtiņam Potašam.

Katrā konkursā ikviens dalībnieks novērtē, cik liels spēks ir draudzīgam smaidam, saprotošam acu skatam. Lai mums pavasarī netrūkst mūzikas skaņu!

Dace Potaša

Dzērbenē atkal skanēs „Piebalgas pavasaris”

Dzērbenes mūzikas skola pēc pārtraukuma rīko **4. Latvijas lauku mūzikas skolu čellistu konkursu „Piebalgas pavasaris – 2012”**. Konkurss notiks 2012. gada 9. maijā Dzērbenes pagasta „Pīlī”.

Konkursantu sniegumu vērtēs profesionāla žūrija, kurā darbosies labi pazīstami mūzikas pedagogi – čellisti. Žūrijas priekšsēdētājs – mūsu novadnieks, čellists Igors Graps, konkursantus vērtēs arī čelliste Līga Veilande, A. Domrovska mūzikas skolas skolotāja, vijolnieks Igors Doriņš, Em.Dārziņa mūzikas vidusskolas skolotājs.

Konkurss noslēgsies ar laureātu godināšanu un muzicēšanu kopā ar Dzērbenes mūzikas skolas orķestri Andra Riekstiņa vadībā un viņa Vecpiebalgas polkas pirmatkaņojumu.

Dzērbenes mūzikas skolas jaunie čellisti.

Vides instalācija Inešu pamatskolā

Inešu pamatskolas pirmsskolas 5./6.-gadīgo grupiņas bērni, šajā mācību gadā iesaistījās ZAAO vides projekta „Cilvēks vidē” piedāvātajos konkursos „ZAAO Pastkarte” un „Mīklas par atkritumiem.”

Šī projekta mērķis: bērniem izpausties radoši, darboties praktiski, kā arī izglītoties par atkritumu tēmu. Pats lielākais un darbietilpīgākais process bija vides instalācijas „Atkritumu otrā ieelpa” veidošana, kura bērnos radīja izpratni par ikreizēju atkritumu izmantošanu, dabas saudzēšanu. Šī konkursa pamatideja ir pievērst sabiedrības uzmanību atkritumu šķirošanai, pārstrādei un otrreizējai izmantošanai. Konkursa noteikumi paredzēja izgatavot liela izmēra instalāciju no atkritumiem.

Bērni kopā ar vecākiem vāca atkritumus, kurus kopīgi sašķirojām un nolēmām, ka savai instalācijai izmantosim lielāka un mazāka izmēra plastmasa pudeles, sadzī-

Bērniem par padarīto liels prieks, jo kopā ar draugiem var skaitīt, cik pudeļu ir izmantots kājām, astei, atkārtot krāsas.

ves priekšmetus. Nolēmām veidot „Skorpionu” – pudeļu apakšējā daļā tika izurbti caurumi, lai varētu izgatavot kājas un asti, galvas daļai tika

izmantots spainis, dažāda izmēra vāciņi, sastiprināšanai – drātiņi.

Inguna Jane, Inešu pamatskolas pirmsskolas skolotāja

Vecpiebalgas vidusskola iet līdzī laikam

Vecpiebalgas vidusskolā iepriekšējos gadus, ejot līdzī laika prasībām, uzmanību veltīja matemātikas un latviešu valodas apguves kvalitātei. Izvirzītie uzdevumi pamatos izpildīti. Šobrīd atbilstoši dzīves prasībām tiek likts uzsvars uz svešvalodu apguvi. Vecpiebalgas vidusskolas pedagogiskais kolektīvs no 2011. gada pavasara līdz 2012. gada pavasarim skolā pastiprinātu uzmanību veltīja svešvalodām. Veica izpēti, aptaujas, mācību procesa rezultātu analīzi.

Apkopojot iegūtos datus, Vecpiebalgas vidusskolā 29. martā notika pedagogiskās padomes sēde „Svešvalodas pasniegšanas rezultativitāte Vecpiebalgas vidusskolā un loma vispusīgās mūsdienu personības veidošanā”. Skolas vadība un svešvalodu skolotāji iepazīstināja kolēģus ar pētījumiem un iegūtajiem rezultātiem.

Liels solis pretim nākotnei Vecpiebalgas vidusskolā tika sperts jau pirms 13 gadiem, kad skolā uzsāka angļu valodas mācīšanu no 1. klases. Angļu valodas skolotāja Velga Jēriņa atzina, ka pēdējos

divus gadus 12. klašu skolēni, kas angļu valodu apguva no 1. klases, ir ar labākām valodas un komunikācijas prasmēm. Viņu runāšana ir droša un brīva.

Izglītības koncepcijā 21. gadsimtam skolēnu apmācībā ir formulētas divas prioritātes: svešvalodas un tehnoloģijas. Šodienas situācija un sabiedriskās vajadzības izvirza uzdevumu sagatavot skolēnus tā, lai katrs no viņiem varētu attīstīt savas individuālās spējas un, beidzot skolu, varētu brīvi sarunāties svešvalodā vecumam atbilstošā līmenī, izmantojot šo valodu praktiskā dzīvē vai izglītības turpināšanai. Svešvalodas mācīšanas galvenais mērķis – apgūt spēju sazināties svešvalodā, vienlaikus attīstot un izglītojot skolēnā personību. Svešvalodai socializācijas procesā ir nozīmīga vieta. Tās prasme palīdz stiprināt kontaktus starp cilvēkiem un tautām. Mācoties svešvalodu, skolēni apgūst jaunu komunikācijas līdzekli, līdz ar to paplašinās viņu saskarsmes iespējas. Ne velti zinātnieki – lingvistiki ir nākuši klajā ar savu vie-

dokli: „Bērniem līdz 12 gadiem ir pats rezultatīvākais laiks svešvalodu apguvē.”

Šobrīd interesi par svešvalodas mācīšanu Vecpiebalgas pirmskolā izrāda arī pirmskolas pedagogi, kas domā, kā ikdienas mācību procesā iekļaut svešvalodas. Tad 1. klases skolēns jau būtu apguvis pirmos priekšstatus par svešvalodām (angļu, krievu, vācu) un svešvalodu apguve nākošajās klasēs būtu vēl rezultatīvāka.

Pedagogu kolektīvs izteica priekšlikumus, kā palielināt svešvalodu stundu skaitu nedēļā. Šobrīd tiek veidots jaunais 2012./2013.m.g. mācību plāns, kurā paredzēts padziļināti apgūt angļu un krievu valodu no 1. klase, plānojot papildus stundas svešvalodās no 3. līdz 9. klasei. Tas dos iespēju skolēniem, kuri pabeigs 9. klasi Vecpiebalgas vidusskolā, padziļināti pilnveidot prasmes svešvalodās un veidot veiksmīgāk savu karjeru turpmākajā dzīvē.

Lolita Žagare, Vecpiebalgas vidusskolas direktores vietniece izglītības jomā

Iepazīsim aktīvus Vecpiebalgas novada jauniešus!

Intervija ar Vecpiebalgas vidusskolas 10. klases skolnieku **Kalvi Gorovenko** no Taurenas

Vai mācoties lauku vidusskolā tu vari sevi pilnveidot ne tikai mācību darbā, bet arī ārpusstundu aktivitātēs?

– Vecpiebalgas vidusskolā sāku mācīties no 4. klases. Par šo izvēli esmu gandarīts, arī mani vecāki strādā Vecpiebalgā. Mācībās rezultāti varētu būt augstāki. Esmu aktīvs – dejuju tautiskās un modernās dejas, dziedu ansablī, sportoju un piedalos jauno uzņēmēju pulciņā. Atrodu laiku gan atpūtai, gan draugiem.

Kāpēc tāda izvēle – uzņēmējdarbība?

– Šajā mācību gadā piedalos jauno uzņēmēju pulciņā, kur mācāmies projektu izstrādes un biznesa plāna veidošanas pamatus. Mani interesē uzņēmējdarbības lauciņš, jo arī mans tēvs ir uzņēmējs. Vēlos iet tēva pēdās.

Kādam jābūt uzņēmējam? Vai vari minēt uzņēmējus, kuriem vēlētos līdzināties?

– Manuprāt, uzņēmējam jābūt sabiedriskam, atvērtam sadarbībai, ar labu saskarsmes kultūru. Vadītprasme, ideju klāsts, loģika, optimisms un mērķtiecība palīdzēs

īstenot jebkuru projektu. Studēju britu uzņēmēja, multimiljonāra Ričarda Brensona padomus, atziņas, kā vadīt biznesu, viņš ir paraugs, kam gribētu līdzināties.

Vai tev jau ir sasniegumi uzņēmējdarbības sfērā?

– Esmu izveidojis galda spēli visai ģimenei „Pastaiga pa Kārļa Skalbes pasaku pasauli”. Spēles dalībniekiem būs iespēja izstaigāt līkločus pa 20 Kārļa Skalbes pasakām, piestājot pie vēsturiskajiem „Saulrietiem”, pie saules apmirdzētā Alauksa u.c. Vēlos, lai ikvienam Vecpiebalgas vārds saistītos ne tikai ar baltajām ūdensrozēm, bet arī ar tās kultūrvēsturiskajām vērtībām. Pašlaik rit sarunas ar investoriem, lai spēli laistu apgrozībā un tā nonāktu veikala plauktos.

Vai ceļš līdz idejas īstenošanai dzīvē bija sarežģīts?

– Uzskatu, ka viens nav cīnītājs. Noticēju jauno uzņēmēju pulciņa vadītājas Lolitas Žagares iedrošinājumam uzsākt savu uzņēmējdarbību. Palīdzēja tēva atbalsts. Paldies muzeju apvienības „Orisāre” vadītājam Līvai Grudulei par radošo sadarbību! Spēles māksliniecisko noformējumu veidoja 12.v klases skolniece Laura Prūse. Atrodos tikai starta sākumā. Esmu nolēmis

neapstāties, turpināšu strādāt pie citu sērijveida galda spēļu veidošanas.

Vai viegli būt jaunam?

– Jā! Visa dzīve vēl priekšā. Jāizmanto piedāvātās iespējas. Jāizbaida gan veiksmes, gan vilšanās. Pēc dabas esmu optimists, vēlos atrast savu vietu uzņēmējdarbībā nekur citur kā Latvijā. Labi, ka valsts jauniešiem uzņēmējiem sniedz atbalstu, piešķir nodokļu atlaides. Visa dzīve ir sevis pilnveidošanas process. Šodienas jaunietim jābūt vispusīgam – jāprot svešvalodas, jāzina jurisprudences pamati, jāorientējas likumdošanā. Man darāmā daudz.

Paldies par interviju! Lai izdodas īstenot savas ieceres!

Signe Vītoliņa, Vecpiebalgas vidusskolas 12. kl. skolniece

Kā kopā ar bērniem iedvesmoties pozitīvai darbībai

„Bērni ir senas dvēseles, kas atgriežas uz Zemes, lai apgūtu kādu iepriekš neapgūtu mācību. Ja mēs atstātu šo pasauli ar savu enerģiju, tad Daba nespētu sevi atražot, mums nedzimtu bērni, augi neražotu sēklas, nākamajā pavasarī nedīgtu zāle un tā tālāk un tā tālāk.” Tā raksta un stāsta Kaspars Bikše, kurš psiholoģiju ir studējis RPIVA un Dānijas Kopenhāģenas Karaliskajā universitātē, bet filoloģiju un pedagogiju apguvis Liepājas Pedagoģijas akadēmijā. Šobrīd viņš Dānijā un Latvijā strādā gan kā pedagogs, gan kā psihologs un psihoterapeits.

11. aprīlī Kaspars Bikše tikās ar bērnu vecākiem skolas vecāku sapulcē Dzērbenes vidusskolā. Šī bija jau trešā reize, kad viņš viesojās mūsu skolā, lai vecākus kopā ar bērniem iedvesmotu dzīvot un domāt pozitīvi. Katram vecākam ir jātic tam labajam starojumam, kas ir katrā bērņā. Ar savu bērnu ir jārūnā

kā ar sev līdzīgu. Vecāki nedrīkst aizmirst, ka bērns nav privātpašums, bet gan, ka bērns mūsu dzīvē ir dots uz zināmu laiku. Mēs, vecāki, nedrīkstam savu bērnu morāli sagraut, nedrīkstam turēt grožos. Mums ir jāļauj savam bērnam atīstīties kā personībai. Katru dienu bērns ir divpadsmit reizes jāsamīļo, lai viņa rastos un vairotos pozitīvās emocijās. Šajos Kaspars teiktajos vārdos ir jāieklausās katram no mums.

Kāpēc vieni bērni ir „pāri darītāji”, bet otri – „mūžīgie upuri”? „Pāri darītājiem” dzīvē pietrūkst mīlestības, pietrūkst glāstu. „Mūžīgajiem upuriem” sevi ir vairāk jāmīl, jācieņa un jāprot sevi aizstāvēt. „Upurim” karu rītu ir jāieskatās spoguļī un jāpasaka sev, ka es sevi mīlu un cieniu. „Upurim” ir jāceļ sava pašapziņa, ir jāizmēģina no sevis ārā glāvēulis. To visu var panākt ar mīlestību, ar pozitīvu skatījumu uz

dzīvi.

Arī mums, pieaugušajiem, ir jāmīl sevi un jācieņa apkārtējie cilvēki. Arī mēs (kaut klusiņām pie sevis), izejot no mājas, katram pretimnācējam varam pateikt: „Es tevi mīlu!” Galvenais jau nav, lai tas pretimnācējs to sadzirdētu, bet, lai tu, šos vārdus izrunājot, sūtītu viņam labas domas.

Labās domas katram vecākam ir jābūt arī savam bērnam, lai vecāks kā sargeņģelis sargātu savu lolojumu. Gribēsim pasauli mainīt savā un bērnu labā – tā mainīsies. Vispirms pareizi formulēsim savu nodomu, tas ir, runāt par to, ko gribam, nevis ko negribam. Un sāksim darboties, un sāksim ar sevi.

Paldies Dzērbenes vidusskolas direktorei Marijai Grīnbergai un lektoram Kasparam Bikšem par pozitīvo lekciju!

Inese Gusmane

Es, Tu, Viņš, Viņa, Mūs, Jūs, Viņi, Viņas...

Par to, kā tas viss darbojas kopā, varēja pārliecināties Taurenas pamatskolas skolēnu vecāki no 27. – 29. martam, kad bija iespēja apmeklēt atklātās mācību stundas. Piedaloties stundās, vecāki varēja iejusties gan skolēnu, gan skolotāju lomās un novērtēt skolēnu, skolotāju nesavtīgo un darbīgo ikdienu, kura, kā izrādījās, nav bez ērkšķiem. Piedaloties mācību procesā un iesaistoties bērna skolas ikdienā, tā ir iespēja ikvienam vecākam paskatīties no cita skatu punkta uz skolu un savu bērnu. Vecāki nešaubsies

atzīst, ka sadarbība ir pozitīva un rod jaunas idejas skolas un mācību procesa uzlabošanā nākotnē.

Kā turpinājums atklātajām stundām 3. aprīlī notika skolas vecāku kopsapulce, uz kuru tika uzaicināta ģimenes psihoterapeite, licenzēta *Marte Meo* supervizore Ilona Buša. Vecāki varēja uzdot sev interesējošus jautājumus par to, kā mācīties kopā ar bērnu, kā komunicēt ar bērnu, kā motivēt bērnu mācīties un pildīt mājas darbus. Sarunas laikā tika demonstrēta izglītojoša filma ar dažādām situācijām, kuras tika

analizētas un doti ieteikumi vecāku turpmākai darbībai ar bērnu. Guvām pārlicību, ka vecāks un pedagogs, katrs atsevišķi strādājot, nevar nodrošināt bērna vispusīgu un veiksmīgu attīstību. Ļoti svarīgs un nepieciešams ir saskaņots vecāka un pedagoga kopdarbs.

Paldies ikvienam skolēna vecākam, kurš atvēl laiku sadarbībai ar skolu, ar skolotājiem un, protams, ar bērnu!

Ticiet un lai mums dzīvē veicas!
Vineta Ģēgere, Taurenas pamatskolas skolas padomes priekšsēdētāja

Sākumskolas diena „Mazais Zinītis” Skujenes pamatskolā

27. martā Skujenes pamatskolā norisinājās mācību priekšmetu olimpiāde sākumskolai „Mazais Zinītis”. Šis pasākums tradicionāli notiek katru pavasari, lai izvērtētu skolēnu zināšanas un prasmes. Tiek noteikti tie skolēni, kuri pārstāvēs skolu starpnovadu sākumskolas olimpiādē. Šogad tā notika 28. martā Priekuļu vidusskolā.

Olimpiādes laikā skolēni rādīja zināšanas un prasmes trijās stacijās: latviešu valodas, matemātikas un dabaszinību.

Dienas otrajā daļā notika sporta aktivitātes: rotaļas un jautrās stafetes komandām.

Noslēgumā veiksmīgākie un zino-

šākie saņēma diplomus, bet visiem tika apelsīns un saldumi.

Kopvērtējumā 1. vieta pa klasēm: Adelei Lazdiņai (1. kl.), Kristapam Žēperam (2.kl.), Edgaram Alekam Demešenkovam (3.kl.), Montai Linkumai (4.kl.).

2. vieta Normundam Lazdiņam (1.kl.), Pēterim Stivriņam (2.kl.), Mārcim Bērziņam (3.kl.), Jurgim Jevstignejevam (4.kl.).

3. vieta Dāvim Zaltānam (1.kl.), Tomam Stivriņam (2.kl.), Robertam Endzelim (3.kl.), Maijai Miķelsonei (4.kl.).

Alda Lazdiņa, sākumskolas skolotāja, metodiskās komisijas vadītāja

Literārā konference Dzērbenes vidusskolā

Mūsu skolā šis mācību gads ir ļoti aktīvs un darbīgs, gan ikdienas darbus darot, gan piedaloties dažādos konkursos, projektos un pētnieciskos darbos. Īpaša aktivitāte ir arī tādēļ, ka visa mācību gada garumā esam prātā turējuši 16. jūniju – vidusskolas 55 gadu jubilejas svinību dienu. Tādā reizē gribas saposties fiziski un garīgi, lai absolventi justu, ka skola ir gatavojusies un viņi ir gaidīti.

Es vēlos pastāstīt par labi padarītu darbu – literārā konferenci, kas mūsu skolā notika 12. aprīlī. Sākotnēji mērķis bija veicināt skolēnu lasītprasmi, vēlēšanos vairāk lasīt daiļliteratūru. Bet īstenībā mērķis bija daudz dziļāks un nopietnāks – atjaunot vecās, labās, ar Grāmatu draugu biedrības pasākumiem saistītās tradīcijas, ar ko mēs reiz bijām ļoti bagāti un kuras ir vērts atsaukt atmiņā jubilejas pasākumā. Katrs no absolventiem reiz mācījās izteikt savu viedokli, debatēt, strīdēties neskaitāmos disputos, diskusijās, kā arī iejusties literārās tiesas grāmatu varoņu lomās, bija iespēja tikties ar rakstniekiem un dzejniekiem. Par to joprojām skolas muzejā stāsta afišas un bibliotēkas darba apkopojums albumos.

Mūsu šī gada konference bija veltīta pusaudžu grāmatu popularizēšanai, un tā tapa, sadarbojoties ar Dzērbenes pagasta bibliotekāri Inesi Gusmani. Popularizējot Ulfa Starka grāmatu „Pērsijs, Bufalo Bils un es”, skolēni mājās rakstīja dotā stāsta fragmenta ievadus vai arī turpinājumus, kas izrādījās pat ļoti interesanti. Tātad – bija iespēja attīstīt jaunrades talantus. Konferencē bija arī neliela diskusija par draudzības tēmu, vai to ir iespējams apliecināt ar asinsbrālību, kā bērni to uzzināja stāsta fragmentā. Skolēni guva informāciju par grāmatas autoru Ulfu Starku, noskatījās dramatizējumu no Džefa Kinnija „Grega dienasgrāmatas”, noklausījās stāstījumu par I. L. Muižzemnieces grāmatu „Kaķu meitene”. Skolēniem

tika piedāvātas prāta spēles par literatūru. Dzīvespriecīgas dziesmas par skolas tēmu atbilstoši grāmatas noskaņai meiteņu ansambļa izpildījumā bija kā sveiciens visiem dalībniekiem, kas sagatavojuši konferenci, tā apliecinot, ka mūzika iet roku rokā ar literatūru, tās papildina viena otru un dara cilvēku emocionāli bagātāku.

Mūsu konferenci kuplināja bērnu muzikālais ansamblis „Isidora pagalmis”, iepazīstinot skatītājus ar dažādiem instrumentiem, parādot, kā bērni apgūst visdažādākos instrumentus – gan labi zināmos, gan pašu gatavotos, kā mācās apgūt ritmu, kas īstenībā ir ļoti grūts uzdevums. Un arī literatūrā tas ir nepieciešams, kad raksta dzeju – tai jābūt ritmiskai un skanīgai.

Prieks bija dzirdēt, ka mūsu skolas skolēni ir labi un čakli lasītāji pagasta bibliotēkā, jo tajā iegādātas daudzas labas grāmatas un ir lieliska iespēja lasīt pašu jaunāko. Un brīdī, kad sabiedrībā spriež, ka jaunā paaudze maz lasa grāmatas, mēs varam priecāties, ka situācija mainās. Bibliotekāre Inese pasniedza pateicības rakstus pašiem čaklākajiem lasītājiem: Annijai un Līvai Ņizinām, Elīzai Katlapai, Justīnei Laumanei, Kristiānam Melngailim, Ernestam Kancevičam, Anetei un Valtam Gusmaņiem.

Konferencē būs arī turpinājums – bērniem jāuzzīmē spilgtākie varoņi, par kuriem diskutēja, rakstīja stāstus vai rādīja uz skatuves. Būs interesanti paskatīties, kādus gan iedomājas varoņus – Pērsiju, Ulfu, Gregu un Kaķu meiteni mūsu audzēkņi. Kad zīmējumi būs gatavi, tad pulcēsimies kopīgā izstādē un vēlāk gaidīsim, kāda būs skolēnu vēlēšanās izlasīt mūsu ieteiktās grāmatas.

Mūsu literārais pasākums ievadīja arī tādu svarīgu pasākumu kā Bibliotēku nedēļu Latvijā.

Mārīte Šķēle, Dzērbenes vidusskolas literatūras skolotāja

Dziesmas par piedzīvojumiem bagāto skolas dzīvi dzied meiteņu ansamblis.

Vecpiebalgas novada skolu tikšanās Skujenes pamatskolā e-prasmju nedēļā

30. martā Skujenes pamatskolā pulcējās novada skolu komandas un skolotāji. Gatavojoties šim pasākumam, skolas bija apkopojušas informāciju par izglītības iestādēm, kas sagatavo IT speciālistus, skolas absolventiem, kuri mācās vai ir jau ieguvuši IT speciālista izglītību, par darba vietām Vecpiebalgas novadā, kur nepieciešamas e-prasmes un par to, kā elektroniskās iespējas atvieglo mūsu ikdienā.

Noskatījāmies skolēnu sagatavotās prezentācijas par šīm tēmām, kā arī par tēmu „Ko mēs saprotam ar drošību internetā?”

Konkursā „Zini, mini Eiropas Savienību!” skolu komandas parādīja zināšanas par ES, par tās

dalībvalstīm un Latvijas vietu šajā savienībā.

Skolotāji iepazīnās ar mūsu skolu, tās pieredzi starptautiskajos skolu sadarbības projektos, datorklasē notika praktiska nodarbība par eTwinning iespējām skolā.

Skolotāji laboja konkursa darbus, apkopoja rezultātus, bet skolēni darbojās muzikālajās un sporta aktivitātēs.

Pasākuma noslēgumā notika komandu apbalvošana un pateicību izteikšana par dalību šajā pasākumā.

Pasākumu finansiāli atbalstīja Jaunatnes starptautisko programmu aģentūra.

Valda Miķelsone

Inešu pamatskolas komanda konkursā „Zini, mini Eiropas Savienību!”

Toņi un pustoni

Ar pirmajiem saules stariem un putnu draisko čivināšanu aizsākas mākslas dienu laiks. Tauresnes pamatskolas vizuālās un lietišķās mākslas

pulciņiem šis laiks bija ļoti radošs, jo gatavojamies vēsturiskā Cēsu rajona skolu vizuālās un lietišķās mākslas izstādei „Toņi un pustoni”, kuru rīkoja

Cēsu bērnu un jauniešu centrs „Spārni”. Ļoti priecājamies, ka jau divpadsmito reizi mūsu skolas skolēnu darbi iekaro Cēsu izstāžu namu un priecē daudzus izstādes apmeklētājus. Šajā izstādē varēja apskatīt floristikas pulciņa „Pipariņš” un „Čaklo roku” pulciņa dalībnieku (Endija un Martina Pacēviču, Samantas Lauras un Kristapa Edija Liberu, Lūcijas Mendes, Evelīnas Āboliņas, Lauras Taujinskas, Anetes Plūmes, Diānas Šmites, Ilonas Skarbauskas, Renāta Paegles, Ralfa Brakša, Ralfa Žuhovska, Evijas Auces Cimbergas, Edvarda Strazdiņa Gļeba, Ances Lindas Ansviesules, Nika Cīruļa, Arņa Stikas) darbus.

Žūrija atzinīgi novērtēja floristikas pulciņa skolēnu veidotos darbus ar nosaukumu „Mēnesnīcas sonāte”, šie darbi ieguva ceļazīmi piedalīties Vidzemes novada konkursa kārtā Smiltēnē. Smiltēnē darbi tika izstādīti

19.aprīlī, taču jau no 20.aprīļa līdz 10.maijam darbi priecēs ikvienu, kurš pabūs Cēsīs un dosies pastaigā pa Rīgas ielu. Darbi tika izraudzīti akcijai „Lai dzīvo Rīgas iela!”, kura tiek rīkota mākslas dienu ietvaros. Tāpēc esiet vērīgi – kādā skatlogā ieraudzīsiet Tauresnes pamatskolas skolēnu veidotos vēja zvanus.

Ceļš līdz izstādei vienmēr ir garš, tādēļ nepieciešama liela pacietība. Vienmēr jau pietrūkst gribasspēka un „astītei” pārkāpt ir visgrūtāk, bet kopīgiem spēkiem mums tas izdodas.

Vēlos pateikties par ieguldīto darbu „Čaklo roku” pulciņa vadītājai Ivetai Kallītei, Lilītai Ozoliņai, Jānim Vīlipam, Aldim Driķim un vecākiem par sniegto atbalstu un sapratni. Tikai radošs bērns ir dzīvespriecīgs bērns. Lai mums visiem sapņu pilns pavasaris!

Dace Potaša

Tauresnes floristi, apmeklējot izstādi Cēsu izstāžu namā.

Mazs cinītis gāž lielu vezumu

11. aprīlī Priekuļos notika sākumskolas skolēnu pētnieciskā konference „Mazs cinītis gāž lielu vezumu”, kurā piedalījās 1.- 4. klašu skolēni ar saviem pētnieciskajiem darbiem. Tauresnes pamatskolu pārstāvēja Alvis Jakovļevs no 2.klases ar darbu „Zirgi”

un Rinalds Jānis Kārklīšs no 4.klases ar darbu „Plastilīns”. Zēniem bija iespēja parādīt savu veikumu un pavērot citu skolēnu prezentācijas pētnieciskajā darbā. Prieks, ka abiem pietika drosmes tikt galā ar šo grūto uzdevumu, jo stāstīt par saviem pētījumiem

svešai auditorijai nav nemaz tik viegli. Rinaldam tas izdevās tik labi, ka viņš ieguva iespēju 16. aprīlī ar savu darbu piedalīties Vidzemes reģiona pētnieciskajā konferencē Valmierā. Stāstot un demonstrējot kā pašam pagatavot plastilīnu, Rinalds izpelnījās atzinību

„Skatītāju simpātija”.

Paldies Rinalda vecākiem par atbalstu dēla pētnieciskajā darbā, jo sākumskolas vecumā tas ir ļoti nepieciešams un bez viņu atbalsta darbs nebūtu izdevies tik labi.

Iveta Kallīte

„Cālis – 2012” Tauresnes pamatskolā

29.marta rīts Tauresnes pirmsskolas grupiņām sākās ar nelielu satraukumu un vecāku straujākiem sirdspukstiem. Tiek iesildītas balsis, uzvilktas svētku drēbes un sapostie „cāļi” ir gatavi rādīt, ko viņi māc. Koncerts var sākties!

Kopdziesmai „Cip, cip, cāļi” skaņot, uznāk visi 20 dziedošie bērni. Savu uzstāšanos sāk paši mazākie: Toms Jakovļevs, Sanita Greizāne, Gustavs Pētersons, Adelīna Kārklīņa, Rinalds Gnedlers, Anete Kazlauskā, Alekss Vīlipsis. Viņi mums dziedāja dziesmiņas par ēzuku, garo ceļu, kaķēnu un pelti, lācīti Bumi, cāļiem, māmiņu. Mazā cāļa titulu ieguva **Anete Kazlauskā**. Žūrija atzīmēja arī **Rinalda Gnedlera** drošo dziedājumu.

Ar kopdziesmu „Visi kopā” savu uzstāšanos sāka piecgadnieki un sešgadnieki: Līga Dandena, Edgars

Rumba, Gita Indra Bērziņa, Daniela Pinka, Viktorija Muraško, Dāvids Jānis un Kristers Reinis Spalviņi, Mareks Greizāns, Rimants Liepiņš, Ģirts Jakovļevs, Ģirts Mežaraups, Denīza Bērziņa, Jurgis Zommers. No viņu dziedātām dziesmām uzzinājām, ka saulīte ir ar zobīņiem, ka grāmatās dzīvo burtu tārpīņš, ka katrai zivij ir sava dzīve. Nejauši sastapāmies ar zaķēnu, biz biz mārīti, lielbīnīkiem, mazo nebēdīni, āzīti un peļu armiju. Iemācījāmies dažādi sasveicināties, dziedāt skaļi un klusiņām, uzzinājām kurš ir vainīgs un uzzīmējām kopīgu marmelādes koku. Lielā cāļa titulu ieguva **Edgars Rumba**, bet atzinību par atraktīvo dziedājumu ieguva **Līga Dandena**.

Pasākumu vadīja un visus kopā saturēja Raibais Pavasaris!

Tauresnes pamatskolas skolotāja

Inguna Batņa

Ciemošanās Līgatnē

Aprīļa sākumā trīs Tauresnes pamatskolas meitenes: Lāsma Kitija Mateusa, Pērle Johanna Bērziņa, Lūcija Mende piedalījās dziesmu konkursā „Do-Re-Mi” Līgatnē. Lāsma mūs iepriecināja ar dziesmu „Mazās blēņas”, Pērle dziedāja dziesmu „Pasmaidi”, bet Lūcija dziesmu „Ūdenskrāsas”.

Konkursā pavisam piedalījās 20 dziedošie bērni no Līgatnes, Skujenes,

Vecpiebalgas un Tauresnes. Pasākumu vadīja darbīgā bitīte. Visiem dziedātājiem veicās labi, bet **Lāsma** ieguva 2. vietu.

Pēc konkursa visi dalībnieki gāja rotaļās kopā ar Lieldienu zaķiem, kuri bija sarūpējuši arī garšīgu cienastiņu. Paldies pasākuma organizētājiem par uzaicinājumu!

Inguna Batņa,

Tauresnes pamatskolas skolotāja

Jaunie talanti Līgatnē.

„Sarunas... par dzīvi” (Pēc Jasmīnas Rezā lugas „Sarunas pēc bērēm” motīviem)

2012. gada 26. maijā plkst. 19.00 Vecpiebalgas kultūras namā Vecpiebalgas novada apvienotā teātra trupa izrādīs lugu „Sarunas...par dzīvi” pēc Jasmīnas Rezā lugas motīviem.

Jasmīna Rezā dzimusi 1959. gadā Francijā, mūziķu ģimenē. Tēvs irānis, māte ungāriete, abi iepazinušies Maskavā. Jasmīna raksta lugas, romānus, ir aktrise. Par Jasmīnas lugām saka, ka viņa liek sadraudzēties intelektuālajai dramaturģijai ar bulvāra literatūru. Viņas darbos galvenokārt darbojas „vidusšķiras” cilvēki.

Latvijā Rīgas Jaunais teātris un Krievu drāmas teātris iestudējuši vienu Jasmīnas lugu „Slaktiņa Dievs”.

„Sarunas pēc bērēm” ir Jasmīnas pirmā luga, kura sarakstīta 1986. gadā. Šo lugu izvēlējās tāpēc, ka tā ir spraiga, dziļiem un interesantiem dialogiem bagāta, tajā darbojas seši pusmūža cilvēki, kas mēģina, nepilnu divu stundu garumā, aizdomāties par to, kas ir dzīve, kas ir mūsu jaunības sapņi, kurus tik ļoti lolojam, kad mums ir divdesmit.

Cik daudz no jaunības sapņiem ir piepildījies, kad mums jau ir pāri 45? Un, ja nav piepildījies, vai kāds mums drīkst ko pārnest. Nevienam. Drīkstam tikai sev paši pajautāt: vai es esmu laimīgs? Par to padomāt un parunāt. Kā to dara lugas varoņi. Būsim gandarīti, ka arī skatītāji aizdomāties varoņiem līdzīgi.

Jasmīna savas lugas dēvē par „skumjām komēdijām”. Mums atliek piekrist. Vienas dienas garumā varoņi mēģina noskaidrot savas attiecības, kas ir samezglojušās dažu gadu garumā. Varbūt, ka izdodas atrisināt?

Vai izdosies, uzzināsi, ja atnāksi!

Izrādē darbojas: Ilona un Aivars Radziņi no Vecpiebalgas, Mareks Radvilavičs un Aivars Rozenovs no Inešiem, Gunita Aļļena no Priekuļiem, Vija Rožlapa no Tauresnes.

Scenogrāfiju veido Dainis Andersons, interjers un tērpi Ilze Bindemane Kļava.

Inese Pilābere, režisore

Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienā

Klāt ceturtais maijs.

Gandarījums un
patiesa cieņa
Latvijas valstij.

Zem saules šī zeme
un debesu jums,
Kā lēmis to Dievs
ir Tēvzeme mums.

Un senais sencis,
kas ara šo zemi,
No mākoņu malas skatās,
ko latvji Tēvzemē tagad dara.

Vai lauku sētā bērnu
balsis un aku vindas skan,
Vai bites arvien
vēl svētīgi san?

Dievs, spēku un apziņu
dod latvju garam,
lai tauta aug un
zemi atkal svētu dara.

Adolfs Bruno Pugulis Dzērbenē

APSVEIKUMI

Liec, Laimīte, baltu ziedu
Mazajā rociņā,
Lai ir balta tā dzīvīte
Kurā būs jādzīvo!
(L.t.dz.)

Jaunākie Vecpiebalgas novadā:

Elvīra Sniedze Sakse

Dzērbenes pagastā;

Ģirts Kārklīšs Kaives pagastā;

Līva Krastiņa Taurenas pagastā;

Klāvs Jurāns Taurenas pagastā;

Rūta Muižniece Vecpiebalgas pagastā.

Sveicam vecākus un viņu mazuļus!

Esi ar manām plaukstām,
Es ar Tavējām būs.
Pasildi manus pirkstus.
Mirkli. Stundiņu. Mūžu.
(M.Laukmane.)

Sveicam

Vitu Ružu un **Ilvaru Kažociņu,**
kopēju dzīves ceļu sākot!

Atļauj šodien saviem gadiem ziedēt
kā ziedlapiņām, kuras saulē plaukst,
Atļauj šodien saviem gadiem skanēt
kā melodijai, kura sirdi šalc.
(A.Āre.)

Sveicam Tevi, maija jubilār!

Īpašie gaviļnieki:

60 – Atis Ševčenko Inešos

Dzintars Melngailis Taurenē

Velga Kalniņa Vecpiebalgā

70 – Maija Slaidiņa Dzērbenē

Andrejs Mackevičs Kaivē

Biruta Cara Taurenē

Marija Tora Taurenē

Aldona Bērzkalne Vecpiebalgā

80 – Jānis Ogsts Dzērbenē

Anna Kuzmane Vecpiebalgā

Inta Lapiņa Vecpiebalgā

PASĀKUMI VECPIEBALGAS NOVADĀ

Dzērbenes tautas namā

18. maijā plkst. 22.00

ierakstu mūzikas ballīte „Sveiciens vasarai!”

Spēlē DJ Lomix

Ieeja Ls 1,50 (līdz plkst.23.00 Ls 1,00)

Inešu tautas namā

4. maijā plkst. 19.00 pašdarbnieku koncerts

„Jauktais kokteilis pavasara noskaņā”

Sieviešu klubiņa „Zīle” darbu izstāde

Kaives pagastā

18. maijā plkst.21.00 zaļumballīte

Tiksimies Kaives parkā, kad ievas zied!

Taurenas kultūras namā

11. maijā plkst. 18.00 Taurenas pamatskolas

saimes pavasara koncerts.

Muzikāla izrāde “Velniņi”

12. maijā plkst. 19.00 Jaunpiebalgas ama-

tierteātra „Trikssteri” izrāde

Andris Niedzviezdis „Pēdējā gripa”

Vecpiebalgas kultūras namā

9. maijā plkst. 11.00 Mātes dienai veltīta

starpnovadu jauno vokālistu sadziedāšanās

„Mazputniņš”

11. maijā plkst. 19.00 amatierteātra „Ineši”

viesizrāde Aivars Banka „Meitiņa”

26. maijā plkst. 19.00 Ineses Pilāberes

diplomdarba izrāde „Sarunas...par dzīvi”.

Izrādē darbojas: Ilona un Aivars Radziņi,

Mareks Radvilavičs, Aivars Rozenovs,

Gunita Aļļena, Vija Rožlapa.

SPORTLAT BALVA 2012

5. POSMS

SPORT 2000 TAUTAS VELOBRAUCIENS

„APKĀRT PIEBALGAS EZERIEM”

NOLIKUMS

LAIKS UN VIETA

Velobrauciens notiks sestdien, **2012.gada 5.maijā**, Vecpiebalgas novada centrā **pie Vecpiebalgas kultūras nama. Sacensību sākums pieaugušajiem: plkst. 12:30**

SACENSĪBU VADĪBA

Sacensības organizē biedrības „Sporta klubs SportLat” komanda, sadarbojoties ar Vecpiebalgas novada pašvaldību.

Sacensības vada SportLat apstiprināta tiesnešu kolēģija.

SACENSĪBU PROGRAMMA UN NOTEIKUMI

Norise	Laiks/ plkst.	Distance
Dalībnieku ierašanās, reģistrācija, distances apskate un iesildīšanās	10:00 -12:20	
Bērnu starts*	13:05	200 – 800 m
Starts vīrieši (izņemot V12, V15, V60, veselības klase)	12:30	50 km
Starts sievietes (izņemot S12, S15, S50, veselības klase)	12:33	50 km
Starts S12, S15, S50, V12, V15, V60, veselības klase	13:00	35 km
Apbalvošana	15:00	

* 3 starti – katra vecuma grupa atsevišķi, sākot ar B1 grupu (B1 – 2006.g.dzim. un jaunāki >> B2 – 2004. – 2005.g.dzimušie >> B3 – 2002. – 2003.g.dzimušie). Ja būs daudz bērnu, bērni tiks dalīti papildus arī pēc dzimuma.

Sacensības norisināsies ar kopējo startu.

Starta koridoros jāstājas atbilstoši numuriem un tiesnešu norādījumiem.

Starta numuri (vīriešiem 50 km distancē) tiek piešķirti balstoties uz:

* SPORTLAT BALVA 2011 riteņbraukšanas reitingu.

DISTANCES

* VĪRIEŠIEM (izņemot V12, V15, V60, veselības klasi) un SIEVIETĒM (izņemot S12, S15, S50 un veselības klasi) **50 km = 1 aplis**

* S12, S15, S50, V12, V15, V60, veselības klase (SV, VV) **35 km = 1 aplis**

BĒRNIEM – atbilstoša distance katrai vecuma grupai.

DALĪBAS MAKSA

	Sievietes un vīrieši (izņemot S12, S15, V12, V15, veselības klase)	S12, V12, S15, V15; Veselības klase	Bērnu grupas
līdz 03.04.2012.	8,- LVL	7,- LVL	1,- LVL
04.04.2012. – 03.05.2012. plkst. 24:00	10,- LVL	9,- LVL	1,- LVL
05.05.2012. (sacensību diena)	15,- LVL	14,- LVL	2,- LVL
Vecpiebalgas novada iedzīvotājiem	4,- LVL	4,- LVL	1,- LVL

Lūgums laicīgi pieteikties sacensībām, lai kvalitatīvi sagatavotu laika mērīšanas ChampionChip/ MyLaps sistēmas.

Dalības maksā ietilpst dalībnieka numurs, ChampionChip/MyLaps īre, apkalpojošais personāls, pārsteiguma balvas, dzirdināšana, kā arī uzskodas finišā.

Dalībniekiem, kuri uz sacensībām neierodas, samaksātā nauda netiek atgriezta!!!

PIETEIKŠANĀS SACENSĪBĀM

– interneta mājas lapā www.sportlat.lv, aizpildot pieteikšanās formu

– visos SPORT2000 veikalos Latvijā (Rīgā, Siguldā, Liepājā, Valmierā, Daugavpilī)

– veikalā “Maratons” Brīvības ielā 155/2, Rīga

– DUS Cīruļi, Vecpiebalga

– Rīgā: Sportlat birojā – Ganību dambī 25d, Rīga Tālr.: 67291526

– Sacensību dienā – sacensību reģistratūrā no plkst. 10:00

Dalības maksas apmaksas veids, piesakoties www.sportlat.lv:

– swedlink norēķinu forma (Swedbank klientiem)

– nordea e-maksājumu (Nordea klientiem)

– seb e-link maksājums (SEB bankas klientiem)

– ar pārskaitījumu uz Sporta kluba SportLat norēķinu kontu (skatīt rekvizītus), maksājuma uzdevumā norādot: sacensību nosaukumu; dalībnieka vārdu; dalībnieka uzvārdu; personas kodu; vecuma grupu.

– izmantojot kredītkaršu un debetkaršu norēķinu internetā (Visa, MasterCard, Visa Electron, Maestro u.c.). Jūsu kredīt-/debetkartei jābūt aktivizētai iespējai – norēķināties internetā, izmantojot 3D-secure pieslēgumu.

SPORTLAT REKVIZĪTI

Biedrība sporta klubs “SportLat”. Reģ.Nr.: 40008107277. Jur.adrese: A.Deglava iela 7, Rīga

Faktiskā adrese: Ganību dambis 25d, Rīga

* Swedbank – konts: LV64 HABA 0551 0148 3035 9 * Nordea – konts: LV98 NDEA 0000 0828 2514 8

* SEB – konts: LV53 UNLA 0050 0158 8539 3 **Tel.: 67291526; Fakss: 67291527**

INFORMĀCIJA

MUZEJU NAKTI GAIDOT

9. maijā pl.15.00 Vecpiebalgas kultūras nama Mazajā zālē **novada tūrisma uzņēmēju, muzeju darbinieku un Muzeju nakts organizēšanā iesaistīto palīgu tikšanās.** Pārrunāsim Muzeju nakts pasākumu norisi un citus organizatoriskus jautājumus. Būs pieejamas Vecpiebalga novada kartes un aicinām paņemt līdzi savus reklāmazdevumus apmaiņai!

Aicinām brīvprātīgos palīgus: reģistrācijai, eksponātu uzraudzībai muzejos, sejiņu apgleznošanai bērniem, pārtapšanai pasaku tēlos, kā arī cilvēkus ar dziedāšanas, muzicēšanas, zīmēšanas u.tml. talantiem! Nekautrējaties, mēs jūs gaidām! Pasākuma koordinatore: Ilona Muižniece (avilona@inbox.lv vai tālr. 26494406).

**VECPIEBALGAS NOVADA
IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI!**

Inešu pamatskolas pirmsskolas bērnu dienas centrs darbosies arī vasaras mēnešos (jūnijā, jūlijā, augustā). Iestādi var apmeklēt bērni no 1,5 līdz 7 gadiem.

Izmantot dienas centra pakalpojumus vasarā var ikviens Latvijas iedzīvotāju ģimene, kas dzīvo vai atpūšas Vecpiebalgas novadā.

Darba laiks:

Katru darbdienu 7:30 – 17:30

Izmaksas: vecāki nodrošina pusdienu un launa-ga izmaksas

Sikāka informācija pa telefonu **22026815** (Inešu pamatskolas direktore)

BIŠKOPJIEM

4. maijā plkst. 11.00 tiekamies kafejnīcā „Laura”. Par pavasara periodā veicamajiem darbiem stāstīs Latvijas Biškopības biedrības konsultante Baiba Tikuma. Pēcpusdienā praktiskās nodarbības „Upmaļos” pie Aivara Radziņa. Info: **29493629**.

PĒRK

Visa veida meža **zemi** un lauksaimniecības zemi (var būt ar ēkām). Vajadzības gadījumā palīdzēšu nokārtot īpašuma un mantojuma tiesību dokumentus. Bezmaksas juridiskā konsultācija. Izskatīšu visus piedāvājumus. T.29289217.

Senlaicīgas mēbeles, gleznas, radioaparātus, naudu, motociklus, mašīnas un citas senas lietas. T.**26120353**.

PĀRDOO

Pārdod 3-istabu **dzīvokli** Vecpiebalgas centrā. T. **26657540**.

INFORMĀCIJA

PIESAKIES SACENSĪBĀM!

Svētdien, **6. maijā** Vecpiebalgas vidusskolas sporta zālē notiks novada sacensības volejbolā jauktajām komandām (3 vīri + 1 sieviete. Sievietes var aizstāt vīri vecāki par 50 gadiem). Komandām pieteikšanās sacensību vietā līdz plkst. 9.30,

Sikāka informācija pa tālr.26107113. Laipni aicināti visi spēlēt gribētāji!

PATEICĪBAS

Paldies **Andai un visiem, kuri bija kopā ar mums** vissmagākajā brīdī, par palīdzību un ievērtību. Jūsu atbalsts bija un ir neatsverams, tas stiprina un palīdz dzīvot tālāk.

Līga, Laura

Dažs cilvēks- tauriņš,

Dažs kā darba bite,

Bet galvenais-

Lai mūsu darbu spēks

Šai pasaulei

Dod tādu asinsriti,

Kas katru dienu

Mīlestībā slēgs.

(K.Apškrūma.)

Dzērbenes Sarkanā Krusta nodaļa izsaka lielu pateicību visiem 12. aprīļa donoriem. Paldies Vecpiebalgas novada Sociālā dienesta vadītājai Anitai Kamerādei un nodaļas brīvprātīgajiem: Ingridai, Māritei, Inārai, Baibai, Intai, Larisai, Sarmītei, Vinetai, Līgai, Andrim un Bruno.

Vēlam visiem donoriem un palīgiem veselību, izturību, atsaucību un ticību!

LĪDZJŪTĪBA

Es visu atstāju jums –

Savas skumjas

Un prieku, kas bijis,

Savu darbu un domas,

Kas kopā šai dzīvē ar jums

Kā raibs dzīpars vijies.

(V.Kokle – Liviņa.)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Līgai** un

Laurai, vīru un tēvu mūžībā pavadot.

Iveta, Evija

SĒRU VĒSTS

*Cik trausla ir dzīvības liesma,
To tikai vēji un likteņi zin...*

Aizsaulē aizgājuši:

Dzidra Jaunīte, Dzērbene;

Pēteris Kozlovs, Dzērbene;

Gaida Gulbe, Dzērbene;

Paulis Beķeris, Ineši;

Gunārs Bārzdiņš, Taurene;

Vilis Pikurs, Taurene;

Gatis Aders, Vecpiebalga.

*Izsakām visdziļāko līdzjūtību
tuviniekiem.*

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums.

Avīzi veidoja Dzidra Ješkina. Tālr. 64161335; e-pasts: dzidrajeskina@inbox.lv. Rakstus un sludinājumus iesniegt līdz katra mēneša 15. datumam.

Par skaitļu un faktū pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors.

Avīze iespiesta SIA “Madonas poligrāfists”.